

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2018/625

ze dne 5. března 2018,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 o ochranné známce Evropské unie a zrušuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie ⁽¹⁾, a zejména na článek 48, čl. 49 odst. 3, článek 65, článek 73, čl. 96 odst. 4, čl. 97 odst. 6, čl. 98 odst. 5, čl. 100 odst. 2, čl. 101 odst. 5, čl. 103 odst. 3, čl. 106 odst. 3, článek 121, článek 168, čl. 194 odst. 3 a čl. 196 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Rady (ES) č. 40/94 ⁽²⁾, které bylo kodifikováno jako nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ⁽³⁾, byl vytvořen zvláštní systém Unie pro ochranu ochranných známek, která se poskytuje na úrovni Unie na základě podání přihlášky u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „úřad“).
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ⁽⁴⁾, kterým se mění nařízení (ES) č. 207/2009, uvedlo pravomoci svěřené Komisi v uvedeném nařízení do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie. Aby se zajistil soulad s novým právním rámcem, jenž z tohoto sladění vyplývá, bylo přijato nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430 ⁽⁵⁾ a prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1431 ⁽⁶⁾.
- (3) Nařízení (ES) č. 207/2009 bylo kodifikováno jako nařízení (EU) 2017/1001. Z důvodu jasnosti a zjednodušení by odkazy obsažené v nařízení v přenesené pravomoci měly zohledňovat přečíslování článků vyplývající z této kodifikace příslušného základního aktu. Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430 by proto mělo být zrušeno a ustanovení uvedeného nařízení v přenesené pravomoci by měla být s aktualizovanými odkazy na nařízení (EU) 2017/1001 stanovena v tomto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 154, 16.6.2017, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. L 341, 24.12.2015, s. 21).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430 ze dne 18. května 2017, kterým se doplňuje nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Evropské unie a zrušují nařízení Komise (ES) č. 2868/95 a (ES) č. 216/96 (Úř. věst. L 205, 8.8.2017, s. 1).

⁽⁶⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1431 ze dne 18. května 2017, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. L 205, 8.8.2017, s. 39).

- (4) Procesní pravidla pro námitky by měla zajistit účinné, účelné a rychlé zkoumání a zápis přihlášek ochranných známek EU úřadem s použitím postupu, který bude transparentní, důkladný, spravedlivý a nestranný. S cílem zvýšit právní jistotu a jasnost by procesní pravidla pro námitky měla zohledňovat rozšířené relativní důvody pro zamítnutí zápisu stanovené v nařízení (EU) 2017/1001, zejména pokud jde o požadavky na přípustnost a odůvodnění námitkových řízení, a měla by být upravena tak, aby lépe odrážela judikaturu Soudního dvora Evropské unie a kodifikovala praxi úřadu.
- (5) Aby mohl být systém ochranných známek v Unii pružnější, jednodušší a modernější a aby se současně zajistila právní jistota, je vhodné snížit administrativní zátěž pro účastníky řízení *inter partes* tím, že budou zmírněny požadavky na odůvodnění starších práv v případech, kdy je obsah relevantních důkazů přístupný online ze zdroje uznávaného úřadem, a rovněž požadavek na předkládání důkazů v jazyce řízení.
- (6) V zájmu jasnosti a právní jistoty je třeba jasným a vyčerpávajícím způsobem upřesnit požadavky týkající se změny přihlášky ochranné známky EU.
- (7) Procesní pravidla upravující zrušení a prohlášení neplatnosti ochranné známky EU by měla zajistit, aby ochranná známka EU mohla být zrušena nebo prohlášena za neplatnou účinným a účelným způsobem prostřednictvím transparentních, důkladných, spravedlivých a nestranných postupů. V zájmu větší jasnosti, soudržnosti a rovněž účinnosti a právní jistoty by měla být procesní pravidla upravující zrušení a prohlášení neplatnosti ochranné známky EU sladěna s pravidly, která se použijí na námitková řízení, přičemž by měly zůstat zachovány pouze ty rozdíly, které jsou nezbytné vzhledem ke specifické povaze řízení ve věci zrušení nebo prohlášení neplatnosti. Kromě toho by se žádosti o postoupení ochranné známky EU zapsané na jméno neoprávněného jednatele měly řídit stejným postupem jako řízení ve věci prohlášení neplatnosti, což by v praxi sloužilo jako alternativa zneplatnění ochranné známky.
- (8) Podle ustálené judikatury Soudního dvora ⁽¹⁾ má úřad, pokud není stanoveno jinak, diskreční pravomoci při zkoumání důkazů předložených opožděně buď na podporu námitky, nebo k prokázání řádného užívání starší ochranné známky v souvislosti s námitkovými řízeními nebo řízeními ve věci prohlášení neplatnosti. S cílem zajistit právní jistotu by měla být v pravidlech upravujících námitková řízení nebo řízení ve věci prohlášení neplatnosti ochranné známky EU řádně zohledněna příslušná omezení této diskrece.
- (9) Aby se umožnil účinný a účelný a, v rozsahu odvolání vymezeném účastníky, úplný přezkum rozhodnutí přijatých úřadem v prvním stupni prostřednictvím transparentního, důkladného, spravedlivého a nestranného odvolacího řízení, které odpovídá specifické povaze práva duševního vlastnictví a zohledňuje zásady stanovené v nařízení (EU) 2017/1001, je vhodné posílit právní jistotu a předvídatelnost tím, že se objasní a vymezí procesní pravidla a procesní záruky účastníků, zejména pokud žalovaná strana využije právo podat vedlejší odvolání.
- (10) Aby se zajistilo účinné a účelné uspořádání odvolacích senátů, měl by mít prezident, předsedové a členové odvolacích senátů mít při výkonu svých funkcí, které jsou jim svěřeny nařízením (EU) 2017/1001 a tímto nařízením, povinnost zajistit vysokou kvalitu a jednotnost rozhodnutí, která přijímají nezávisle senáty ohledně odvolání, jakož i účinnost odvolacích řízení.
- (11) Aby se zajistila nezávislost prezidenta, předsedů a členů odvolacích senátů, jak stanoví článek 166 nařízení (EU) 2017/1001, správní rada by měla k uvedenému článku přihlídnout, když přijímá vhodná prováděcí pravidla ke služebnímu řádu a pracovnímu řádu ostatních zaměstnanců v souladu s článkem 110 služebního řádu.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2007, OHIM/Kaul GmbH, (ARCOL/CAPOL), C-29/05P, ECLI:EU:C:2007:162, body 42–44; rozsudek Soudního dvora ze dne 18. července 2013, New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG/OHIM, (FISHBONE/FISHBONE BEACHWEAR), C-621/11P, ECLI:EU:C:2013:484, body 28–30; rozsudek Soudního dvora ze dne 26. září 2013, Centrotherm System-technik GmbH/OHIM, (CENTROTHERM), C-610/11P, ECLI:EU:C:2013:593, body 85–90 a 110–113; rozsudek Soudního dvora ze dne 3. října 2013, Bernhard Rintisch/OHIM, (PROTI SNACK/PROTI), C-120/12P, ECLI:EU:C:2013:638, body 32 a 38–39; rozsudek Soudního dvora ze dne 3. října 2013, Bernhard Rintisch/OHIM, (PROTIVITAL/PROTI), C-121/12P, ECLI:EU:C:2013:639, body 33 a 39–40; rozsudek Soudního dvora ze dne 3. října 2013, Bernhard Rintisch/OHIM, (PROTIACTIVE/PROTI), C-122/12P, ECLI:EU:C:2013:628, body 33 a 39–40; rozsudek Soudního dvora ze dne 21. července 2016, C-597/14P, EUIPO/Xavier Grau Ferrer, C-597/14P, ECLI:EU:C:2016:579, body 26–27.

- (12) Aby se zvýšila transparentnost a předvídatelnost odvolacích řízení, měl by být jednací řád odvolacích senátů stanovený původně v nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ⁽¹⁾ a nařízení Komise (ES) č. 216/96 ⁽²⁾ stanoven v jediném textu a měl by být řádně propojen s procesními pravidly použitelnými na orgány úřadu, jejichž rozhodnutí mohou být předmětem odvolání.
- (13) V zájmu jasnosti a právní jistoty je nezbytné kodifikovat a vyjasnit určitá procesní pravidla pro ústní jednání, zejména pravidla týkající se jazyka těchto jednání. Dále je vhodné zajistit větší účinnost a flexibilitu tím, že bude zavedena možnost účastnit se ústních jednání pomocí technických prostředků a nahradit zápisy z ústních jednání jejich záznamem.
- (14) Aby se řízení ještě více zjednodušila a stala se soudržnějšími, je vhodné stanovit základní strukturu a formát důkazů předkládaných úřadu v jakémkoli řízení a také důsledky nepředložení důkazů v souladu s uvedenou strukturou a formátem.
- (15) Aby se systém ochranných známek v Unii modernizoval a přizpůsobil éře internetu, je kromě toho vhodné stanovit definici „elektronických prostředků“ v souvislosti s oznámeními a také formy oznámení, které nejsou zastaralé.
- (16) V zájmu účinnosti, transparentnosti a uživatelské vstřícnosti by měl úřad dát k dispozici standardizované formuláře ve všech úředních jazycích úřadu pro komunikaci během řízení před úřadem, které lze vyplnit online.
- (17) V zájmu větší přesnosti, soudržnosti a účinnosti by mělo být zavedeno ustanovení o pozastavení námitkového řízení, řízení ve věci zrušení a neplatnosti a odvolacího řízení, které by rovněž stanovilo maximální dobu trvání pozastavení na žádost obou účastníků.
- (18) Pravidla upravující výpočet a délku lhůt, postupy pro zrušení rozhodnutí nebo výmaz zápisu v rejstříku, podrobná pravidla pro obnovení řízení a podrobnosti ohledně zastupování před úřadem musí zajišťovat bezproblémové, účinné a účelné fungování systému ochranných známek EU.
- (19) Je nezbytné zajistit účinný a účelný zápis mezinárodních ochranných známek způsobem, který bude plně v souladu s pravidly Protokolu k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek.
- (20) Prováděcí nařízení (EU) 2017/1431 a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430 nahradila pravidla dříve stanovená v nařízeních (ES) č. 2868/95 a (ES) č. 216/96, která byla proto zrušena. Bez ohledu na uvedené zrušení je třeba, aby se nezbytné specifická ustanovení nařízeních (ES) č. 2868/95 a (ES) č. 216/96 nadále používala na určitá řízení, jež byla zahájena přede dnem použitelnosti nařízeních (EU) 2017/1430, a to až do ukončení uvedených řízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla vymezuující:

- a) postup pro podávání a zkoumání námitky proti zápisu ochranné známky EU u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „úřad“);
- b) postup upravující změnu přihlášky ochranné známky EU;
- c) podrobnosti týkající se zrušení a prohlášení neplatnosti ochranné známky EU, jakož i převodu ochranné známky EU zapsané na jméno neoprávněného jednatele;
- d) formální obsah odvolání a postup pro podávání a zkoumání odvolání, formální obsah a formu rozhodnutí odvolacích senátů a vrácení poplatku za odvolání, podrobnosti týkající se uspořádání odvolacích senátů a podmínky, za nichž rozhodnutí o odvolání přijímá jediný člen;

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, 15.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 216/96 ze dne 5. února 1996, kterým se stanoví jednací řád odvolacích senátů Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. L 28, 6.2.1996, s. 11).

- e) podrobná pravidla pro ústní jednání a pro dokazování;
- f) podrobná pravidla pro oznámení prováděná úřadem a pravidla týkající se způsobů komunikace s úřadem;
- g) podrobná pravidla pro výpočet a délku lhůt;
- h) postup pro zrušení rozhodnutí nebo výmaz zápisu v rejstříku ochranných známek EU;
- i) podrobná pravidla pro obnovení řízení před úřadem;
- j) podmínky a postup pro jmenování společného zástupce, podmínky, za nichž musí zaměstnanci a kvalifikovaní zástupci předložit plnou moc, a obsah uvedené plné moci a okolnosti, za nichž může být osoba vyškrtuta ze seznamu schválených kvalifikovaných zástupců;
- k) podrobná pravidla pro postup týkající se mezinárodních zápisů založených na základní přihlášce nebo základním zápisu v souvislosti s kolektivní ochrannou známkou, certifikační ochrannou známkou nebo garanční ochrannou známkou a pro postup pro podávání a zkoumání námitky proti mezinárodnímu zápisu.

HLAVA II

NÁMITKOVÉ ŘÍZENÍ A DŮKAZ O UŽÍVÁNÍ

Článek 2

Námitka

1. Námitka může být vznesena na základě jedné či několika starších ochranných známek nebo jiných práv ve smyslu článku 8 nařízení (EU) 2017/1001, pokud majitelé nebo oprávněné osoby vznášející námitku podle článku 46 nařízení (EU) 2017/1001 mají nárok tak učinit v případě všech starších ochranných známek nebo práv. Pokud má starší ochranná známka více než jednoho majitele („spoluvlastnictví“) nebo pokud může být starší právo vykonáváno více než jednou osobou, může námitku podle článku 46 nařízení (EU) 2017/1001 předložit kterýkoli z majitelů nebo oprávněných osob nebo všechny tyto osoby.
2. Námitka musí obsahovat:
 - a) spisové číslo přihlášky, proti které se námitka podává, a jméno přihlašovatele ochranné známky EU;
 - b) jasnou identifikaci starší známky nebo staršího práva, na kterých je námitka založena, konkrétně:
 - i) pokud se námitka podává na základě starší známky ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. a) nebo b) nařízení (EU) 2017/1001, spisové číslo nebo číslo zápisu starší známky, údaj o tom, zda je starší známka zapsanou ochrannou známkou nebo zda se jedná o přihlášku uvedené známky, a také údaj o tom, ve kterých členských státech či pro které členské státy, případně včetně území Beneluxu, je daná starší známka chráněna, nebo případně údaj o tom, že jde o ochrannou známku EU;
 - ii) pokud se námitka podává na základě obecně známé známky ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001, údaj o tom, ve kterém členském státě (kterých členských státech) je známka obecně známá, a vyobrazení známky;
 - iii) pokud se námitka podává na základě neexistence souhlasu majitele podle čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001, údaj o území, na kterém je starší ochranná známka chráněna, vyobrazení známky a případně údaj o tom, zda se jedná o přihlášku nebo zápis starší známky, a v tom případě se poskytne spisové číslo nebo číslo zápisu;
 - iv) pokud se námitka podává na základě starší známky nebo jiného označení ve smyslu čl. 8 odst. 4 nařízení (EU) 2017/1001, údaj o jeho druhu nebo povaze, vyobrazení starší známky nebo označení a údaj o tom, zda existuje právo ke starší známce nebo označení v celé Unii nebo v jednom či více členských státech, a je-li tomu tak, údaj o tom, o které členské státy se jedná;
 - v) pokud se námitka podává na základě staršího označení původu nebo zeměpisného označení ve smyslu čl. 8 odst. 6 nařízení (EU) 2017/1001, údaj o jeho povaze, vyobrazení staršího označení původu nebo zeměpisného označení a údaj o tom, zda je chráněno v celé Unii nebo v jednom či více členských státech, a je-li tomu tak, údaj o tom, o které členské státy se jedná;
 - c) důvody, na nichž se námitka zakládá, prostřednictvím prohlášení o tom, že jsou splněny požadavky podle čl. 8 odst. 1, 3, 4, 5 nebo 6 nařízení (EU) 2017/1001 pro každou ze starších známek nebo práv, které uplatňuje účastník podávající námitku;
 - d) v případě starší přihlášky nebo staršího zápisu ochranné známky den podání a případně i den zápisu a den vzniku práva přednosti starší známky;

- e) v případě starších práv podle čl. 8 odst. 6 nařízení (EU) 2017/1001, datum podání přihlášky nebo, pokud není k dispozici, datum, od kterého se poskytuje ochrana;
 - f) v případě starší přihlášky nebo staršího zápisu ochranné známky vyobrazení starší známky, jak byla zapsána nebo přihlášená; je-li starší známka barevná, musí být barevné i vyobrazení;
 - g) údaj o výrobcích nebo službách, na kterých se zakládají důvody pro námitku;
 - h) pokud jde o účastníka, který podal námitku:
 - i) identifikace účastníka, který podal námitku, v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení (EU) 2018/626. ⁽¹⁾;
 - ii) pokud účastník, který podal námitku, jmenoval zástupce nebo pokud je zastoupení podle čl. 119 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 povinné, jméno a místo podnikání zástupce podle čl. 2 odst. 1 písm. e) prováděcího nařízení (EU) 2018/626;
 - iii) pokud námitku podává nabyvatel licence nebo osoba mající podle příslušných právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů nárok uplatnit starší právo, prohlášení v tom smyslu a údaje o oprávnění nebo nároku podat námitku;
 - i) údaj o výrobcích nebo službách, proti kterým je námitka namířena; není-li takový údaj uveden, má se za to, že námitka je namířena proti všem výrobkům nebo službám napadené přihlášky ochranné známky EU.
3. Pokud se námitka zakládá na více než jedné starší známce nebo starším právu, použije se na každou z uvedených známek, označení, označení původu nebo zeměpisných označení odstavec 2.
4. Námitka může obsahovat rovněž odůvodněné prohlášení o důvodech, skutečnostech a argumentech, ze kterých námitka vychází, a důkazy na její podporu.

Článek 3

Používání jazyků v námitkových řízeních

Osoba, která podává námitku, nebo přihlašovatel může přede dnem, ke kterému se sporná část námitkového řízení považuje za zahájenou podle čl. 6 odst. 1, informovat úřad o tom, že se přihlašovatel a osoba, která podává námitku, dohodli pro námitková řízení podle čl. 146 odst. 8 nařízení (EU) 2017/1001 na jiném jazyce. Pokud námitka nebyla podána v uvedeném jazyce, může přihlašovatel požadovat, aby osoba, která podává námitku, předložila překlad do tohoto jazyka. Tato žádost musí být doručena úřadu nejpozději ke dni, ke kterému se sporná část námitkového řízení považuje za zahájenou. Úřad stanoví lhůtu, ve které má osoba, která podává námitku, předložit překlad. Pokud překlad není předložen nebo je-li předložen pozdě, jazyk řízení, jak je určen v souladu s článkem 146 nařízení (EU) 2017/1001 (dále jen „jazyk řízení“), se nemění.

Článek 4

Informace pro účastníky námitkových řízení

Námitka a jakékoliv dokumenty předložené osobou, která podává námitku, a jakákoliv sdělení adresovaná úřadem jednomu z účastníků před zjištěním ohledně přípustnosti se zašlou druhému účastníkovi, aby byl o podání námitky informován.

Článek 5

Přípustnost námítky

1. Nebyl-li ve lhůtě k podání námítek stanovené v čl. 46 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 zaplacen poplatek za podání námítek, má se za to, že námitka nebyla podána. Byl-li poplatek za podání námítek zaplacen po uplynutí lhůty k podání námítek, vrátí se osobě, která námitku podala.
2. Byla-li námitka podána po uplynutí lhůty k podání námítek, zamítne úřad námitku jako nepřipustnou.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/626 ze dne 5. března 2018, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 o ochranné známce Evropské unie a zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2017/1431 (Úř. věst. L 104, 24.4.2018, s.37).

3. Byla-li námitka podána v jazyce, který není jedním z jazyků úřadu, jak vyžaduje čl. 146 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001, nebo pokud není v souladu s čl. 2 odst. 2 písm. a), b) nebo c) tohoto nařízení a pokud tyto nedostatky nebyly odstraněny před uplynutím lhůty k podání námitek, zamítne úřad námitku jako nepřipustnou.
4. Nepředloží-li osoba, která podává námitku, překlad požadovaný podle čl. 146 odst. 7 nařízení (EU) 2017/1001, námitka se zamítne jako nepřipustná. Předloží-li osoba, která podává námitku, neúplný překlad, k nepřeložené části námitek se při zkoumání přípustnosti nepřihlédne.
5. Není-li námitka v souladu s ustanoveními čl. 2 odst. 2 písm. d) až h), informuje o tom úřad osobu, která podává námitku, a vyzve ji, aby zjištěné nedostatky ve lhůtě dvou měsíců odstranila. Nejsou-li nedostatky před uplynutím stanovené lhůty odstraněny, zamítne úřad námitku jako nepřipustnou.
6. Úřad sdělí přihlašovatel jakékoliv zjištění podle odstavce 1 o tom, že se má za to, že námitka nebyla podána, a jakékoliv rozhodnutí o zamítnutí námitek z důvodu nepřipustnosti podle odstavců 2, 3, 4 nebo 5. V případě, že námitka byla zamítnuta v plném rozsahu jako nepřipustná podle odstavců 2, 3, 4 nebo 5 ještě před oznámením podle čl. 6 odst. 1, nepřijme se žádné rozhodnutí o nákladech.

Článek 6

Zahájení sporné části námitkového řízení a dřívější ukončení řízení

1. Pokud je námitka shledána přípustnou podle článku 5, zašle úřad účastníkům sdělení, ve kterém je informuje, že sporná část námitkového řízení se považuje za zahájenou dva měsíce po doručení sdělení. Uvedené období může být prodlouženo celkem na 24 měsíců, jestliže oba účastníci požádají o prodloužení před uplynutím tohoto dvouměsíčního období.
2. Pokud je během období uvedeného v odstavci 1 přihláška vzata zpět nebo omezena na výrobky nebo služby, proti kterým námitka nesměruje, nebo pokud byl úřad informován o dohodě mezi účastníky nebo je-li přihláška zamítnuta při souběžném řízení, námitkové řízení se ukončí.
3. Pokud během období uvedeného v odstavci 1 omezí přihlašovatel přihlášku tak, že z ní odstraní některé výrobky nebo služby, proti kterým námitka směřuje, vyzve úřad osobu, která námitku podala, aby ve lhůtě případně stanovené úřadem uvedla, zda na námitce trvá, a pokud ano, ve vztahu ke kterým zbývajícím výrobkům nebo službám. Vezme-li osoba, která námitku podala, s ohledem na uvedené omezení námitku zpět, námitkové řízení se ukončí.
4. Pokud je před uplynutím období uvedeného v odstavci 1 námitkové řízení ukončeno podle odstavců 2 nebo 3, nepřijme se žádné rozhodnutí o nákladech.
5. Pokud je před uplynutím období uvedeného v odstavci 1 námitkové řízení ukončeno z důvodu zpětvzetí nebo omezení přihlášky podle odstavce 2 nebo z důvodu zpětvzetí námitek podle odstavce 3, bude poplatek za podání námitek vrácen.

Článek 7

Odůvodnění námitek

1. Úřad poskytne osobě, která námitku podala, příležitost předložit skutečnosti, důkazy a argumenty na podporu své námitek nebo doplnit jakékoliv skutečnosti, důkazy či argumenty, které již byly předloženy podle čl. 2 odst. 4. Za tímto účelem stanoví úřad lhůtu, která nesmí být kratší než dva měsíce ode dne, kdy se sporná část námitkového řízení považuje v souladu s čl. 6 odst. 1 za zahájenou.
2. Během období uvedeného v odstavci 1 předloží osoba, která námitku podala, rovněž důkazy o existenci, platnosti a rozsahu ochrany své starší známky nebo staršího práva a důkazy o svém oprávnění podat námitku. Osoba, která námitku podala, předloží zejména tyto důkazy:
 - a) pokud se námitka podává na základě starší ochranné známky ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) 2017/1001, která není ochrannou známkou EU, důkazy o jejím podání nebo zápisu, a to tak, že předloží:
 - i) kopii příslušného osvědčení o podání přihlášky nebo rovnocenného dokumentu vystaveného orgánem, u nějž byla přihláška ochranné známky podána, není-li ochranná známka dosud zapsána, nebo

- ii) je-li ochranná známka zapsána, kopii příslušného osvědčení o zápisu, a případně nejnovějšího osvědčení o obnově zápisu, které prokazuje, že ochranná známka je chráněna i po lhůtě uvedené v odstavci 1, nebo o jakémkoliv jeho prodloužení, nebo rovnocenné dokumenty vystavené orgánem, u nějž byla přihláška ochranné známky zapsána;
- b) pokud se námitka podává na základě obecně známé ochranné známky ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001, důkazy prokazující obecnou známost uvedené známky na příslušném území v případě výrobků nebo služeb uvedených v souladu s čl. 2 odst. 2 písm. g) tohoto nařízení;
- c) pokud se námitka podává na základě neexistence souhlasu majitele podle čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001, důkazy o majetkovém právu osoby, která námitku podala, na starší známku a o jejím vztahu s jednatelem nebo zástupcem;
- d) pokud se námitka podává na základě staršího práva ve smyslu čl. 8 odst. 4 nařízení (EU) 2017/1001, důkazy prokazující užívání tohoto práva v obchodním styku, jehož význam není pouze místní, a rovněž důkazy o jeho nabytí, pokračující existenci a rozsahu ochrany tohoto práva, a pokud se starší právo uplatňuje podle práva členského státu, také jasná identifikace obsahu tohoto vnitrostátního práva předložením publikací příslušných ustanovení nebo judikatury;
- e) pokud se námitka podává na základě staršího označení původu nebo zeměpisného označení ve smyslu čl. 8 odst. 6 nařízení (EU) 2017/1001, důkazy o jeho nabytí, pokračující existenci a rozsahu jeho ochrany, a pokud se starší označení původu nebo zeměpisné označení uplatňuje podle práva členského státu, jasná identifikace obsahu tohoto vnitrostátního práva předložením publikací příslušných ustanovení nebo judikatury;
- f) pokud se námitka podává na základě známky s dobrým jménem ve smyslu čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001, kromě důkazů uvedených v písmenu a) tohoto odstavce také důkazy prokazující, že známka má dobré jméno v Unii nebo v dotčeném členském státě v případě výrobků nebo služeb uvedených v souladu s čl. 2 odst. 2 písm. g) tohoto nařízení, a rovněž důkazy či argumenty prokazující, že užívání přihlašované ochranné známky bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu.
3. Pokud jsou důkazy o podání přihlášky nebo zápisu starších práv podle odst. 2 písm. a) nebo případně odst. 2 písm. d) nebo e) nebo důkazy týkající se obsahu příslušných vnitrostátních právních předpisů přístupné on-line ze zdroje uznávaného úřadem, může strana, která podává námitku, takové důkazy poskytnout pomocí odkazu na uvedený zdroj.
4. Veškerá osvědčení o přihlášce, zápisu nebo obnově nebo rovnocenné dokumenty uvedené v odst. 2 písm. a), d) nebo e), jakož i veškerá ustanovení použitelného vnitrostátního práva upravující nabývání práv a jejich rozsah ochrany podle odst. 2 písm. d) a e), včetně těch, které jsou dostupné on-line, jak je uvedeno v odstavci 3, musí být předloženy v jazyce řízení nebo k nim musí být přiložen překlad do uvedeného jazyka. Překlad předloží z vlastního podnětu osoba, která podává námitku, ve lhůtě stanovené pro předložení originálu. Na jakékoli jiné důkazy předložené osobou, která podává námitku, na podporu námitky se použije článek 24 prováděcího nařízení (EU) 2018/626 K překladům předloženým po uplynutí příslušných lhůt se nepřihlédne.
5. Úřad nepřihlédne k písemným podáním nebo jejich částem, které nebyly předloženy v jazyce řízení nebo nebyly přeloženy do jazyka řízení ve lhůtě stanovené úřadem v souladu s odstavcem 1.

Článek 8

Zkoumání námítky

1. Pokud do uplynutí lhůty uvedené v čl. 7 odst. 1 nepředloží osoba, která podala námitku, žádné důkazy, nebo pokud jsou předložené důkazy zjevně irelevantní nebo zjevně nedostatečné pro splnění požadavků stanovených v čl. 7 odst. 2 pro jakákoli starší práva, námitka se zamítne jako neodůvodněná.
2. Není-li námitka zamítnuta podle odstavce 1, informuje úřad o podání námítky přihlašovatele a vyzve jej, aby ve lhůtě stanovené úřadem předložil své vyjádření.

3. Nepředloží-li přihlašovatel žádné vyjádření, rozhodne úřad o námitce na základě dostupných důkazů.
4. Vyjádření přihlašovatele se sdělí osobě, která podala námitku, a úřad ji vyzve, považuje-li to za nezbytné, aby odpověděla ve lhůtě, kterou úřad stanoví.
5. Pokud po uplynutí lhůty uvedené v čl. 7 odst. 1 předloží osoba, která podala námitku, skutečnosti nebo důkazy, které doplňují relevantní skutečnosti nebo důkazy předložené v uvedené lhůtě a které se týkají téhož požadavku stanoveného v čl. 7 odst. 2, úřad uplatní svou diskreční pravomoc podle čl. 95 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 při rozhodování o tom, zda tyto doplňující skutečnosti nebo důkazy přijme. Za tímto účelem přihlédne úřad zejména k fázi řízení a k tomu, zda tyto skutečnosti nebo důkazy *prima facie* budou pravděpodobně relevantní pro výsledek řízení a zda existují oprávněné důvody pro opožděné předložení těchto skutečností nebo důkazů.
6. Úřad vyzve přihlašovatele, aby jako svou reakci předložil další vyjádření, považuje-li to za daných okolností za vhodné.
7. Pokud námitka nebyla zamítnuta podle odstavce 1 a důkazy předložené osobou, která podala námitku, nejsou dostačující na podporu námitky podle článku 7 pro jakákoli starší práva, námitka se zamítne jako neodůvodněná.
8. Ustanovení čl. 6 odst. 2 a 3 se použije obdobně po dni, ke kterému se sporná část námitkového řízení považuje za zahájenou. Pokud si přihlašovatel přeje vzít napadenou přihlášku zpět nebo ji omezit, učiní tak prostřednictvím samostatného dokumentu.
9. Ve vhodných případech může úřad vyzvat účastníky, aby svá vyjádření omezili na určité otázky, a v takovém případě jim umožní vznést ostatní otázky v pozdější fázi řízení. Úřad není povinen informovat účastníka o možnosti předložit některé relevantní skutečnosti nebo důkazy, které uvedeny účastník nepředložil dříve.

Článek 9

Větší počet námitek

1. Pokud byl proti téže přihlášce ochranné známky EU podán větší počet námitek, může je úřad zkoumat v rámci jednoho souboru řízení. Úřad se může následně rozhodnout, že uvedené námitky bude zkoumat samostatně.
2. Pokud předběžné zkoumání jedné nebo několika námitek odhalí, že ochranná známka EU, pro niž byla podána přihláška, možná není způsobilá k zápisu, pokud jde o všechny výrobky nebo služby, pro které se zápis požaduje, nebo o některé z nich, může úřad ostatní námitková řízení týkající se uvedené přihlášky pozastavit. Úřad informuje osoby, které podaly námitky a kterých se toto pozastavení týká, o všech příslušných rozhodnutích přijatých v souvislosti s uvedenými řízeními, která pokračují.
3. Jakmile se rozhodnutí o zamítnutí přihlášky uvedené v odstavci 1 stane pravomocným, považují se námitky, pro něž bylo řízení podle odstavce 2 pozastaveno, za vyřízené a dotčené osoby, které podaly námitky, jsou o tom informovány. Takové vyřízení se považuje za případ, kdy nedošlo k rozhodnutí ve věci ve smyslu čl. 109 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001.
4. Úřad vrátí 50 % poplatku za podání námitek každé osobě, která námitku podala a jejíž námitka se považuje za vyřízenou podle odstavce 3, pokud k pozastavení řízení týkajícího se uvedené námitky došlo před zahájením sporné části řízení.

Článek 10

Důkaz o užívání

1. Žádost o důkaz o užívání starší známky podle čl. 47 odst. 2 nebo 3 nařízení (EU) 2017/1001 je přípustná, pokud byla podána jako bezpodmínečný požadavek v samostatném dokumentu ve lhůtě stanovené úřadem podle čl. 8 odst. 2 tohoto nařízení.

2. Pokud přihlašovatel podal žádost o důkaz o užívání starší známky, která splňuje požadavky čl. 47 odst. 2 nebo 3 nařízení (EU) 2017/1001, vyzve úřad osobu, která podala námitku, aby poskytla požadovaný důkaz ve lhůtě stanovené úřadem. Pokud osoba, která podala námitku, nepředloží před uplynutím stanovené lhůty žádné důkazy nebo důvody pro neužívání nebo pokud jsou předložené důkazy zjevně irelevantní nebo zjevně nedostatečné, zamítne úřad námitku v rozsahu, v němž je založena na uvedené starší známce.
3. Údaje a doklady o užívání musí uvádět místo, čas, rozsah a povahu užívání namítané ochranné známky u výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána a na základě kterých se námitka podává.
4. Důkazy uvedené v odstavci 3 se předkládají v souladu s čl. 55 odst. 2 a články 63 a 64 a omezí se na předložení podpůrných dokumentů a předmětů, jako jsou například obaly, etikety, ceníky, katalogy, faktury, fotografie, inzeráty v tisku a písemná prohlášení podle čl. 97 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2017/1001.
5. Žádost o důkaz o užívání může být předložena současně s předložením připomínek k důvodům, na kterých je námitka založena. Tato vyjádření mohou být rovněž podána společně s vyjádřeními v reakci na důkaz o užívání.
6. Nejsou-li důkazy předložené osobou, která námitku podala, v jazyce námitkového řízení, může úřad vyzvat osobu, která námitku podala, aby poskytla překlad těchto důkazů do uvedeného jazyka podle článku 24 prováděcího nařízení (EU) 2018/626
7. Pokud po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 2 předloží osoba, která podala námitku, údaje nebo důkazy, které doplňují relevantní skutečnosti nebo důkazy předložené již před uplynutím uvedené lhůty a týkají se téhož požadavku stanoveného v odstavci 3, úřad uplatní svou diskreční pravomoc podle čl. 95 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 při rozhodování o tom, zda uvedené doplňující údaje nebo důkazy přijme. Za tímto účelem přihledne úřad zejména k fázi řízení a k tomu, zda tyto údaje nebo důkazy *prima facie* budou pravděpodobně relevantní pro výsledek řízení a zda existují oprávněné důvody pro opožděné předložení těchto údajů nebo důkazů.

HLAVA III

ZMĚNA PŘIHLÁŠKY

Článek 11

Změna přihlášky

1. Žádost o změnu přihlášky podle čl. 49 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 musí obsahovat:
 - a) spisové číslo přihlášky;
 - b) jméno a adresu přihlašovatele v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení (EU) 2018/626;
 - c) údaj o prvku přihlášky, který se má změnit, a tento prvek v jeho změněné podobě;
 - d) týká-li se změna vyobrazení známky, změněné vyobrazení známky podle článku 3 prováděcího nařízení (EU) 2018/626
2. Pokud nejsou požadavky týkající se změny přihlášky splněny, sdělí úřad tento nedostatek přihlašovatelovi a stanoví lhůtu pro odstranění tohoto nedostatku. Pokud přihlašovatel nedostatek ve stanovené lhůtě neodstraní, úřad žádost o změnu zamítne.
3. Pokud je změněná přihláška ochranné známky zveřejněna v souladu s čl. 49 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001, použijí se obdobně články 2 až 10 tohoto nařízení.
4. Lze podat jedinou žádost o změnu téhož prvku ve dvou nebo více přihláškách téhož přihlašovatele.
5. Odstavce 1, 2 a 4 se použijí obdobně i na žádosti o opravu jména nebo místa podnikání zástupce jmenovaného přihlašovatelem.

HLAVA IV

ZRUŠENÍ A NEPLATNOST NEBO POSTOUPENÍ

Článek 12

Žádost o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti

1. Žádost o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti podle článku 63 nařízení (EU) 2017/1001, která se předkládá úřadu, musí obsahovat:

- a) číslo zápisu ochranné známky EU, o jejíž zrušení nebo prohlášení neplatnosti se žádá, a jméno jejího majitele;
- b) důvody, na nichž se žádost zakládá, prostřednictvím prohlášení o tom, že jsou splněny příslušné požadavky stanovené v člancích 58, 59, 60, 81, 82, 91 nebo 92 nařízení (EU) 2017/1001;
- c) pokud jde o žadatele:
 - i) identifikaci žadatele v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení (EU) 2018/626.;
 - ii) pokud žadatel jmenoval zástupce nebo pokud je zastoupení ve smyslu čl. 119 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 povinné, jméno a místo podnikání zástupce podle čl. 2 odst. 1 písm. e) prováděcího nařízení (EU) 2018/626.;
- d) údaj o výrobcích nebo službách, ve vztahu k nimž se o zrušení nebo prohlášení neplatnosti žádá; pokud nejsou takové údaje uvedeny, má se za to, že žádost se týká všech výrobků nebo služeb, na něž se vztahuje napadená ochranná známka EU.

2. Kromě požadavků stanovených v odstavci 1 musí žádost o prohlášení neplatnosti založené na relativních důvodech obsahovat:

- a) v případě žádosti podle čl. 60 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 identifikaci staršího práva, na kterém je žádost založena, v souladu s čl. 2 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení, který se na takovou žádost použije obdobně;
- b) v případě žádosti podle čl. 60 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 údaj o povaze staršího práva, na kterém je žádost založena, jeho vyobrazení a údaj o tom, zda toto starší právo existuje v celé Unii nebo v jednom či více členských státech, a je-li tomu tak, údaj o tom, o které členské státy se jedná;
- c) údaje podle čl. 2 odst. 2 písm. d) až g) tohoto nařízení, které se na takovou žádost použijí obdobně;
- d) pokud žádost podává nabyvatel licence nebo osoba mající podle příslušných právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů nárok uplatnit starší právo, údaj o oprávnění nebo nároku podat námitku.

3. Pokud se žádost o prohlášení neplatnosti podle článku 60 nařízení (EU) 2017/1001 zakládá na více než jedné starší známce nebo starším právu, použije se na každou z uvedených známek nebo práv odst. 1 písm. b) a odstavec 2 tohoto článku.

4. Žádost může obsahovat odůvodněné prohlášení o důvodech obsahující skutečnosti a argumenty, na nichž je žádost založena, a důkazy na její podporu.

Článek 13

Jazyky používané v řízeních o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti

Žadatel o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti nebo majitel ochranné známky EU může úřadu před uplynutím lhůty dvou měsíců ode dne, kdy bylo majiteli ochranné známky EU doručeno sdělení podle čl. 17 odst. 1, sdělit, že byl dohodnut jiný jazyk řízení podle čl. 146 odst. 8 nařízení (EU) 2017/1001. Pokud žádost nebyla podána v uvedeném jazyce, může majitel požadovat, aby žadatel předložil překlad do tohoto jazyka. Tato žádost musí být doručena úřadu před uplynutím lhůty dvou měsíců ode dne, kdy bylo majiteli ochranné známky EU doručeno sdělení podle čl. 17 odst. 1. Úřad stanoví lhůtu, ve které má žadatel tento překlad předložit. Není-li uvedený překlad předložen nebo je-li předložen opožděně, zůstane jazyk řízení nezměněn.

Článek 14

Informace pro účastníky ohledně žádosti o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti

Žádost o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti a jakýkoliv dokument předložený žadatelem a jakákoliv sdělení adresovaná úřadem jednomu z účastníků před zjištěním ohledně přípustnosti zašle úřad druhému účastníkovi, aby byl o podání žádosti o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti informován.

Článek 15

Přípustnost žádosti o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti

1. Pokud nebyl zaplacen poplatek podle čl. 63 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001, úřad vyzve žadatele, aby poplatek zaplatil ve lhůtě stanovené úřadem. Pokud není požadovaný poplatek zaplacen ve lhůtě stanovené úřadem, informuje úřad žadatele, že žádost o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti se nepovažuje za podanou. Pokud byl poplatek zaplacen po uplynutí stanovené lhůty, vrátí se žadateli.
2. Pokud byla žádost podána v jazyce, který není jedním z jazyků úřadu, jak vyžaduje čl. 146 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001, nebo pokud není v souladu s čl. 12 odst. 1 písm. a) nebo b) nebo případně s čl. 12 odst. 2 písm. a) nebo b) tohoto nařízení, zamítne úřad žádost jako nepřípustnou.
3. Pokud není překlad požadovaný podle čl. 146 odst. 7 druhého pododstavce nařízení (EU) 2017/1001 poskytnut ve lhůtě jednoho měsíce ode dne předložení žádosti o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti, zamítne úřad žádost o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti jako nepřípustnou.
4. Pokud žádost nesplňuje požadavky stanovené v čl. 12 odst. 1 písm. c), čl. 12 odst. 2 písm. c) nebo d), sdělí to úřad žadateli a vyzve jej, aby odstranil zjištěné nedostatky ve lhůtě dvou měsíců. Nejsou-li nedostatky před uplynutím stanovené lhůty odstraněny, zamítne úřad žádost jako nepřípustnou.
5. Úřad sdělí žadateli a majiteli ochranné známky EU jakékoliv zjištění podle odstavce 1 o tom, že se má za to, že žádost o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti nebyla podána, a jakékoliv rozhodnutí o zamítnutí žádosti o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti z důvodu nepřípustnosti podle odstavců 2, 3 nebo 4. V případě, že žádost o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti byla zamítnuta v plném rozsahu jako nepřípustná podle odstavců 2, 3 nebo 4 ještě před oznámením podle čl. 17 odst. 1, nepřijme se žádné rozhodnutí o nákladech.

Článek 16

Odůvodnění žádosti o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti

1. Žadatel předloží skutečnosti, důkazy a argumenty na podporu žádosti nejpozději do uzavření sporné části řízení ve věci zrušení či prohlášení neplatnosti. Žadatel předloží zejména tyto náležitosti:
 - a) v případě žádosti podle čl. 58 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo podle článku 59 nařízení (EU) 2017/1001 skutečnosti, argumenty a důkazy na podporu důvodů, na nichž se žádost o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti zakládá;
 - b) v případě žádosti podle čl. 60 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 se důkazy požadované podle čl. 7 odst. 2 tohoto nařízení a ustanovení čl. 7 odst. 3 použijí obdobně;
 - c) v případě žádosti podle čl. 60 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 důkazy o nabytí, pokračující existenci a rozsahu ochrany příslušného staršího práva, jakož i relevantní důkazy prokazující, že žadatel je oprávněn žádost podat, a v případě, že se starší právo uplatňuje podle práva členského státu, jasnou identifikaci obsahu tohoto vnitrostátního práva předložením publikací příslušných ustanovení nebo judikatury. Pokud jsou důkazy o podání přihlášky nebo zápisu staršího práva podle čl. 60 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) 2017/1001 nebo důkazy týkající se obsahu příslušných vnitrostátních právních předpisů přístupné on-line ze zdroje uznávaného úřadem, může žadatel takové důkazy poskytnout pomocí odkazu na uvedený zdroj.

2. Důkazy o podání přihlášky, zápisu nebo obnově starších práv nebo případně o obsahu příslušných vnitrostátních právních předpisů, včetně důkazů přístupných online, jak je uvedeno v odst. 1 písm. b) a c), musí být předloženy v jazyce řízení nebo k nim musí být přiložen překlad do uvedeného jazyka. Překlad předloží z vlastního podnětu žadatel do jednoho měsíce od předložení těchto důkazů. Na jakékoli další důkazy předložené žadatelem na podporu žádosti nebo, v případě žádosti o zrušení podle čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001, majitelem napadené ochranné známky EU, se použije článek 24 prováděcího nařízení (EU) 2018/626 K překladům předloženým po uplynutí příslušných lhůt se nepřihlédne.

Článek 17

Zkoumání ve věci žádosti o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti

1. Pokud je žádost shledána přípustnou podle článku 15, zašle úřad účastníkům sdělení, ve kterém je informuje o tom, že sporná část řízení ve věci zrušení nebo prohlášení neplatnosti byla zahájena, a vyzve majitele ochranné známky EU k podání vyjádření ve stanovené lhůtě.
2. Pokud úřad vyzval účastníka v souladu s čl. 64 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 k podání vyjádření ve stanovené lhůtě a uvedený účastník v uvedené lhůtě nepředloží žádné vyjádření, úřad uzavře spornou část řízení a rozhodne o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti na základě důkazů, které má k dispozici.
3. Pokud žadatel nepředložil skutečnosti, argumenty nebo důkazy nezbytné na podporu žádosti, žádost se zamítne jako neodůvodněná.
4. Aniž je dotčen článek 62, zašlou se veškerá vyjádření účastníků druhému dotčenému účastníkovi.
5. Pokud se majitel vzdá ochranné známky EU, na niž se vztahuje žádost uvedená v článku 12, tak, aby se omezila pouze na výrobky nebo služby, proti kterým žádost nesměruje, nebo pokud je ochranná známka EU zrušena nebo prohlášena za neplatnou v souběžných řízeních nebo pokud skončí její platnost, řízení se ukončí, s výjimkou případů, kdy se použije čl. 57 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001, nebo pokud žadatel prokáže oprávněný zájem na tom, aby bylo rozhodnuto ve věci samé.
6. Pokud se majitel částečně vzdá ochranné známky EU tak, že z ní odstraní některé výrobky nebo služby, proti kterým žádost směřuje, vyzve úřad žadatele, aby ve lhůtě případně stanovené úřadem uvedl, zda na žádosti trvá, a pokud ano, ve vztahu ke kterým zbývajícím výrobkům nebo službám. Vezme-li žadatel v důsledku vzdání se ochranné známky svou žádost zpět nebo je-li úřad informován o dohodě mezi účastníky, řízení se ukončí.
7. Pokud si majitel přeje vzdát se napadené ochranné známky EU, učiní tak prostřednictvím samostatného dokumentu.
8. Ustanovení čl. 8 odst. 9 se použijí obdobně.

Článek 18

Větší počet žádostí o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti

1. Pokud byl podán větší počet žádostí o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti, které se týkají téže ochranné známky EU, může je úřad zkoumat v rámci jednoho souboru řízení. Úřad se může následně rozhodnout, že uvedené žádosti bude zkoumat samostatně.
2. Ustanovení čl. 9 odst. 2, 3 a 4 se použijí obdobně.

Článek 19

Důkaz o užívání v souvislosti se žádostí o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti

1. V případě žádosti o zrušení na základě čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 vyzve úřad majitele ochranné známky EU, aby ve lhůtě stanovené úřadem předložil důkaz o řádném užívání uvedené známky nebo o řádných důvodech pro neužívání. Pokud majitel nepředloží důkaz o řádném užívání nebo o důvodech pro neužívání před uplynutím stanovené lhůty nebo pokud jsou předložené důkazy či důvody zjevně irelevantní nebo zjevně nedostatečné, ochranná známka EU se zruší. Ustanovení čl. 10 odst. 3, 4, 6 a 7 tohoto nařízení se použijí obdobně.

2. Žádost o důkaz o užívání podle čl. 64 odst. 2 nebo 3 nařízení (EU) 2017/1001 je přípustná, pokud ji majitel ochranné známky EU podal jako bezpodmínečný požadavek v samostatném dokumentu ve lhůtě stanovené úřadem podle čl. 17 odst. 1 tohoto nařízení. Pokud majitel ochranné známky EU podal žádost o důkaz o užívání starší známky nebo o doložení řádných důvodů pro neužívání, která splňuje požadavky čl. 64 odst. 2 nebo 3 nařízení (EU) 2017/1001, vyzve úřad žadatele o prohlášení neplatnosti, aby poskytl požadovaný důkaz ve lhůtě stanovené úřadem. Pokud žadatel o prohlášení neplatnosti nepředloží před uplynutím stanovené lhůty důkaz o řádném užívání nebo o důvodech pro neužívání nebo pokud jsou předloženy důkazy či důvody zjevně irelevantní nebo zjevně nedostatečné, zamítne úřad žádost o prohlášení neplatnosti v rozsahu, v němž je založena na uvedené starší známce. Ustanovení čl. 10 odst. 3 až 7 tohoto nařízení se použijí obdobně.

Článek 20

Žádost o postoupení

1. Pokud majitel ochranné známky žádá v souladu s čl. 21 odst. 1 a čl. 21 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001 o postoupení namísto o prohlášení neplatnosti, použijí se obdobně ustanovení článků 12 až 19 tohoto nařízení.
2. Pokud je žádost o postoupení podle čl. 21 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 částečně nebo zcela uznána úřadem nebo soudem pro ochranné známky EU a rozhodnutí nebo rozsudek se staly pravomocnými, úřad zajistí, aby byl výsledný úplný nebo částečný převod ochranné známky EU zapsán do rejstříku a zveřejněn jej.

HLAVA V

ODVOLÁNÍ

Článek 21

Odvolání

1. Odvolání podané podle čl. 68 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 musí obsahovat tyto náležitosti:
 - a) jméno a adresu odvolatele v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení (EU) 2018/626;
 - b) jmenoval-li odvolatel zástupce, jméno a místo podnikání zástupce podle čl. 2 odst. 1 písm. e) prováděcího nařízení (EU) 2018/626;
 - c) pokud je zastoupení odvolatele podle čl. 119 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 povinné, jméno a místo podnikání zástupce podle čl. 2 odst. 1 písm. e) prováděcího nařízení (EU) 2018/626;
 - d) jasnou a jednoznačnou identifikaci rozhodnutí, kterého se odvolání týká, s uvedením data, kdy bylo vydáno, a spisového čísla řízení, kterého se uvedené rozhodnutí týká;
 - e) pokud byla napadena pouze část rozhodnutí, kterého se odvolání týká, jasnou a jednoznačnou identifikaci výrobků nebo služeb, ve vztahu k nimž bylo rozhodnutí, kterého se odvolání týká, napadeno.
2. Pokud je odvolání podáno v jiném úředním jazyce Unie, než je jazyk řízení, předloží odvolatel jeho překlad ve lhůtě čtyř měsíců ode dne oznámení rozhodnutí, kterého se odvolání týká.
3. Pokud bylo v řízeních *ex parte* přijato rozhodnutí, kterého se odvolání týká, v jiném úředním jazyce, než je jazyk řízení, může odvolatel podat odvolání buď v jazyce řízení, nebo v jazyce, v němž bylo přijato rozhodnutí, kterého se odvolání týká; v obou případech se jazykem odvolacího řízení stane jazyk použitý v odvolání a odstavec 2 se nepoužije.
4. Jakmile je v rámci řízení *inter partes* podáno odvolání, je o něm informována žalovaná strana.

Článek 22

Prohlášení o důvodech

1. Prohlášení uvádějící důvody odvolání podané v souladu s čl. 68 odst. 1 čtvrtou větou nařízení (EU) 2017/1001 musí obsahovat jasnou a jednoznačnou identifikaci:
 - a) odvolacího řízení, ke kterému se vztahuje, uvedením příslušného čísla odvolání nebo rozhodnutí, kterého se odvolání týká, v souladu s požadavky stanovenými v čl. 21 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení;
 - b) důvodů pro odvolání, na jejichž základě se požaduje zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu zjištěném v souladu s čl. 21 odst. 1 písm. e) tohoto nařízení;
 - c) skutečností, důkazů a argumentů na podporu uplatňovaných důvodů, které byly předloženy v souladu s požadavky stanovenými v čl. 55 odst. 2.
2. Prohlášení o důvodech musí být předloženo v jazyce odvolacího řízení určeném v souladu s čl. 21 odst. 2 a 3. Pokud se prohlášení o důvodech předkládá v jiném úředním jazyce Unie, poskytne odvolatel jeho překlad do jednoho měsíce ode dne předložení původního prohlášení.

Článek 23

Přípustnost odvolání

1. Odvolací senát odvolání zamítne jako nepřijatelné v každém z těchto případů:
 - a) odvolání nebylo podáno ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí, kterého se odvolání týká;
 - b) odvolání není v souladu s články 66 a 67 nařízení (EU) 2017/1001 nebo s požadavky stanovenými v čl. 21 odst. 1 písm. d) a čl. 21 odst. 2 a 3 tohoto nařízení, ledaže jsou uvedené nedostatky odstraněny ve lhůtě čtyř měsíců ode dne oznámení rozhodnutí, kterého se odvolání týká;
 - c) odvolání nespĺňuje požadavky stanovené v čl. 21 odst. 1 písm. a), b), c) a e) a odvolatel, přestože o tom byl odvolacím senátem informován, uvedené nedostatky ve lhůtě stanovené odvolacím senátem neodstraní;
 - d) prohlášení o důvodech nebylo předloženo ve lhůtě čtyř měsíců ode dne oznámení rozhodnutí, kterého se odvolání týká;
 - e) prohlášení o důvodech nespĺňuje požadavky stanovené v čl. 22 odst. 1 písm. a) a b) a odvolatel, přestože o tom byl odvolacím senátem informován, uvedené nedostatky neodstraní ve lhůtě stanovené odvolacím senátem za tímto účelem nebo nepředložil překlad prohlášení o důvodech do jednoho měsíce ode dne předložení původního prohlášení v souladu s čl. 22 odst. 2.
2. Pokud se zdá, že odvolání je nepřijatelné, může předseda odvolacího senátu, jemuž byla věc podle čl. 35 odst. 1 přidělena, požádat odvolací senát, aby neprodleně rozhodl o přípustnosti odvolání předtím, než je žalované straně oznámeno odvolání nebo prohlášení o důvodech, podle daného případu.
3. Odvolací senát prohlásí, že odvolání se nepovažuje za podané, pokud byl poplatek za odvolání zaplacen po uplynutí lhůty stanovené v čl. 68 odst. 1 první větě nařízení (EU) 2017/1001. V takovém případě se použije odstavec 2 tohoto článku.

Článek 24

Vyjádření

1. V řízeních *inter partes* může žalovaná strana předložit své vyjádření do dvou měsíců ode dne oznámení prohlášení o důvodech odvolatele. Ve výjimečných případech může být tato lhůta prodloužena na základě odůvodněné žádosti žalované strany.

2. Vyjádření musí obsahovat jméno a adresu žalované strany v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení (EU) 2018/626 a musí obdobně splňovat podmínky stanovené v čl. 21 odst. 1 písm. b), c) a d), čl. 22 odst. 1 písm. a) a c) a čl. 22 odst. 2 tohoto nařízení.

Článek 25

Vedlejší odvolání

1. Pokud se žalovaná strana domáhá rozhodnutí, kterým se ruší nebo mění napadené rozhodnutí v bodě, který nebyl v odvolání uveden, podle čl. 68 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001, musí být vedlejší odvolání podáno ve lhůtě pro předkládání vyjádření v souladu s čl. 24 odst. 1 tohoto nařízení.
2. Vedlejší odvolání se předloží v podobě samostatného dokumentu odděleně od vyjádření.
3. Vedlejší odvolání musí obsahovat jméno a adresu žalované strany v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení (EU) 2018/626 a musí obdobně splňovat podmínky stanovené v čl. 21 odst. 1 písm. b) až e) a článku 22 tohoto nařízení.
4. Vedlejší odvolání se zamítne jako nepřipustné v každém z těchto případů:
 - a) nebylo podáno ve lhůtě stanovené v odstavci 1;
 - b) nebylo podáno v souladu s požadavky stanovenými buď v odstavci 2, nebo v čl. 21 odst. 1 písm. d);
 - c) nespĺňuje požadavky stanovené v odstavci 3 a žalovaná strana, přestože o tom byla odvolacím senátem informována, tyto nedostatky neodstranila ve lhůtě stanovené odvolacím senátem za tímto účelem nebo nepředložila překlad vedlejšího odvolání a souvisejícího prohlášení o důvodech do jednoho měsíce ode dne předložení originálu.
5. Odvolatel se vyzve, aby předložil vyjádření k vedlejšímu odvolání žalované strany ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho oznámení odvolateli. Za výjimečných okolností může odvolací senát tuto lhůtu na základě odůvodněné žádosti odvolatele prodloužit. Článek 26 se použije obdobně.

Článek 26

Replika a duplika v řízeních *inter partes*

1. Na základě odůvodněné žádosti odvolatele, kterou podal ve lhůtě dvou týdnů po oznámení vyjádření, může odvolací senát podle čl. 70 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 povolit odvolateli doplnit prohlášení o důvodech o repliku, a sice ve lhůtě stanovené odvolacím senátem.
2. V takovém případě odvolací senát také povolí žalované straně doplnit své vyjádření o dupliku, a sice ve lhůtě stanovené odvolacím senátem.

Článek 27

Zkoumání odvolání

1. V řízeních *ex parte* a v souvislosti s těmi výrobky nebo službami, které jsou součástí předmětu odvolání, odvolací senát v souladu s čl. 45 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001 postupuje v souladu s článkem 42 nařízení (EU) 2017/1001, pokud vznáší důvod pro zamítnutí přihlášky ochranné známky, který dosud nebyl uplatněn v rozhodnutí, kterého se týká odvolání, při použití uvedeného ustanovení.
2. V řízeních *inter partes* se zkoumání odvolání a případně vedlejšího odvolání omezí na důvody, které byly uplatněny v prohlášení o důvodech a případně ve vedlejší odvolání. Skutkové okolnosti, které účastníci neuplatnili, zkoumá odvolací senát pouze tehdy, pokud se týkají podstatných procesních náležitostí nebo v případě, že je nutné je vyřešit, aby se zajistilo správné používání nařízení (EU) 2017/1001 s ohledem na skutečnosti, důkazy a argumenty předložené účastníky.

3. Zkoumání odvolání musí obsahovat následující návrhy či žádosti za předpokladu, že byly vzneseny v prohlášení o důvodech odvolání nebo případně ve vedlejší odvolání, a za předpokladu, že byly vzneseny včas během řízení před tím orgánem úřadu, který přijal rozhodnutí, kterého se týká odvolání:

- a) rozlišovací způsobilost získaná užíváním podle čl. 7 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001;
- b) uznání starší ochranné známky na trhu získané užíváním pro účely čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001;
- c) důkaz o užívání podle čl. 47 odst. 2 a 3 nařízení (EU) 2017/1001 nebo čl. 64 odst. 2 a 3 nařízení (EU) 2017/1001.

4. V souladu s čl. 95 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 může odvolací senát přijmout skutečnosti nebo důkazy, které mu byly předloženy poprvé, pouze tehdy, pokud tyto skutečnosti nebo důkazy splňují tyto požadavky:

- a) budou samy o sobě pravděpodobně relevantní pro výsledek řízení a
- b) nebyly předloženy včas z oprávněných důvodů, a zejména pokud pouze doplňují relevantní skutečnosti a důkazy, které byly předloženy včas, nebo se předkládají za účelem zpochybnění zjištění provedených nebo zkoumaných v prvním stupni z vlastního podnětu tohoto orgánu v rámci rozhodnutí, kterého se týká odvolání.

5. Odvolací senát rozhodne nejpozději ve svém rozhodnutí ve věci odvolání, případně vedlejšího odvolání, o žádostech o omezení, rozdělení nebo částečné vzdání se napadené známky, které byly vzneseny v průběhu odvolacích řízení přihlašovatelem nebo majitelem v souladu s články 49, 50 nebo 57 nařízení (EU) 2017/1001. Pokud odvolací senát připustí omezení, rozdělení nebo částečné vzdání se, uvědomí o tom neprodleně oddělení pověřené vedením rejstříku a oddělení zabývající se souběžnými řízeními, která se týkají téže známky.

Článek 28

Sdělení odvolacího senátu

1. Sdělení odvolacího senátu během zkoumání odvolání nebo za účelem usnadnění smírného urovnání řízení vypracuje zpravodaj a podepíše je jménem odvolacího senátu se souhlasem předsedy odvolacího senátu.

2. Pokud odvolací senát komunikuje s účastníky ohledně svého předběžného stanoviska ke skutkovým nebo právním okolnostem, uvede skutečnost, že tímto sdělením není vázán.

Článek 29

Vyjádření k otázkám obecného zájmu

Odvolací senát může z vlastního podnětu nebo na základě písemné odůvodněné žádosti výkonného ředitele úřadu vyzvat výkonného ředitele, aby se vyjádřil k otázkám obecného zájmu, které vyvstaly v rámci dosud probíhajících řízení. Účastníci mají právo předložit k vyjádřením výkonného ředitele své připomínky.

Článek 30

Opětovné zkoumání absolutních důvodů

1. Pokud se v řízeních *ex parte* odvolací senát domnívá, že na výrobky nebo služby uvedené v přihlášce ochranné známky, které nejsou součástí předmětu odvolání, lze použít absolutní důvod pro zamítnutí, informuje o tom průzkumového referenta příslušného ke zkoumání uvedené přihlášky, který může rozhodnout o opětovném zkoumání podle čl. 45 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001, pokud jde o uvedené výrobky nebo služby.

2. Je-li předmětem odvolání rozhodnutí námitkového oddělení, odvolací senát může odůvodněným předběžným rozhodnutím, a aniž je dotčen čl. 66 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 pozastavit odvolací řízení a postoupit spornou přihlášku průzkumovému referentovi příslušnému ke zkoumání uvedené přihlášky s doporučením, aby znovu zahájil zkoumání podle čl. 45 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001, jestliže se domnívá, že se na některé nebo všechny výrobky nebo služby uvedené v přihlášce ochranné známky musí použít absolutní důvod pro zamítnutí.

3. Pokud byla napadená přihláška postoupena podle odstavce 2, průzkumový referent informuje bezodkladně odvolací senát o tom, zda bylo zkoumání napadené žádosti znovu zahájeno. Pokud bylo zkoumání znovu zahájeno, odvolací řízení zůstane pozastaveno, dokud není přijato rozhodnutí průzkumového referenta, a pokud byla napadená přihláška zcela nebo zčásti zamítnuta, do doby, než se rozhodnutí průzkumového referenta v tomto smyslu stane pravomocným.

Článek 31

Přednostní zkoumání odvolání

1. Na základě odůvodněné žádosti odvolatele nebo žalované strany a po vyslechnutí druhého účastníka může odvolací senát rozhodnout, s ohledem na zvláštní naléhavost a okolnosti případu, že odvolání bude zkoumat přednostně, aniž jsou dotčena ustanovení článků 23 a 26, včetně ustanovení týkajících se lhůt.

2. Žádost o přednostní zkoumání odvolání lze podat kdykoli v průběhu odvolacího řízení. Tato žádost musí být předložena v samostatném dokumentu a musí být podpořena důkazy o naléhavosti a konkrétních okolnostech případu.

Článek 32

Formální obsah rozhodnutí odvolacího senátu

Rozhodnutí odvolacího senátu musí obsahovat:

- a) sdělení, že je vydává odvolací senát;
- b) den přijetí rozhodnutí;
- c) jména účastníků a jejich zástupců;
- d) číslo odvolání, jehož se týká, a identifikaci rozhodnutí, kterého se týká odvolání, v souladu s požadavky stanovenými v čl. 21 odst. 1 písm. d);
- e) údaj o složení odvolacího senátu;
- f) jméno a, aniž je dotčen čl. 39 odst. 5, podpis předsedy a členů, kteří se na rozhodnutí podíleli, včetně údaje o tom, která osoba v tomto případě působila jako zpravodaj, nebo pokud rozhodnutí vydává jediný člen, jméno a podpis člena, který rozhodnutí přijal;
- g) jméno a podpis tajemníka nebo případně člena spisovny, který se podepisuje jménem tajemníka;
- h) souhrn skutečností a argumentů předložených účastníky;
- i) prohlášení o důvodech, na základě nichž bylo rozhodnutí přijato;
- j) usnesení odvolacího senátu, včetně případného rozhodnutí o nákladech.

Článek 33

Vrácení poplatku za odvolání

Poplatek za odvolání se vrací na základě usnesení odvolacího senátu v každé z těchto situací:

- a) odvolání se nepovažuje za podané v souladu s čl. 68 odst. 1 druhou větou nařízení (EU) 2017/1001;

- b) rozhodovací orgán úřadu, který přijal napadené rozhodnutí, vyhoví přezkoumání podle čl. 69 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 nebo zruší napadené rozhodnutí podle článku 103 nařízení (EU) 2017/1001;
- c) po opětovném zkoumání ve smyslu čl. 45 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001 na základě doporučení odvolacího senátu podle čl. 30 odst. 2 tohoto nařízení byla napadená přihláška zamítnuta konečným rozhodnutím průzkumového referenta a odvolání se v důsledku toho stalo bezpředmětným;
- d) odvolací senát považuje vrácení poplatku za spravedlivé z důvodu podstatného procesního pochybení.

Článek 34

Přezkoumání a zrušení rozhodnutí, kterého se týká odvolání

1. Pokud není odvolání v řízení *ex parte* zamítnuto podle čl. 23 odst. 1, předloží odvolací senát odvolání a prohlášení o důvodech odvolání tomu orgánu úřadu, který přijal napadené rozhodnutí, pro účely článku 69 nařízení (EU) 2017/1001.
2. Pokud se orgán úřadu, který přijal rozhodnutí, kterého se týká odvolání, rozhodne vyhovět přezkoumání podle čl. 69 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001, uvědomí o tom neprodleně odvolací senát.
3. Pokud orgán úřadu, který přijal rozhodnutí, kterého se týká odvolání, zahájil postup pro zrušení rozhodnutí, kterého se týká odvolání, podle čl. 103 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001, pro účely článku 71 tohoto nařízení o tom neprodleně uvědomí odvolací senát. Rovněž neprodleně uvědomí odvolací senát o konečném výsledku uvedeného postupu.

Článek 35

Přidělení odvolání senátu a určení zpravodaje

1. Jakmile je podáno odvolání, přidělí prezident senátů věc některému odvolacímu senátu na základě objektivních kritérií určených prezidiem odvolacích senátů uvedených v čl. 166 odst. 4 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001.
2. Pro každou věc přidělenou odvolacímu senátu v souladu s odstavcem 1 určí jeho předseda jednoho člena uvedeného odvolacího senátu nebo předsedu jako zpravodaje.
3. Pokud je pro věc příslušný jediný člen podle čl. 36 odst. 1, určí odvolací senát, který se danou věcí zabývá, zpravodaje jako jediného člena podle čl. 165 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001.
4. Pokud bylo rozhodnutí odvolacího senátu v dané věci zrušeno nebo změněno konečným rozsudkem Tribunálu nebo případně Soudního dvora, musí prezident odvolacích senátů za účelem dodržení uvedeného rozsudku v souladu s čl. 72 odst. 6 nařízení (EU) 2017/1001 znovu přidělit danou věc podle odstavce 1 tohoto článku takovému odvolacímu senátu, který se neskládá ze členů, kteří přijali zrušené rozhodnutí, kromě situace, kdy byla věc předána rozšířenému odvolacímu senátu (dále jen „velký senát“) nebo pokud zrušené rozhodnutí přijal velký senát.
5. Pokud je proti těmto rozhodnutím podáno několik odvolání, projednávají se uvedená odvolání ve stejném řízení. Pokud jsou proti různým rozhodnutím týkajícím se téže známky podána odvolání, která zahrnují téže účastníky nebo mají jiné společné skutkové a právní prvky, mohou být uvedená odvolání se souhlasem účastníků projednávána ve spojených řízeních.

Článek 36

Věci, pro něž je příslušný jediný člen

1. Odvolací senát, který věc projednává, může určit jediného člena ve smyslu čl. 165 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 pro účely těchto rozhodnutí:
 - a) rozhodnutí podle článku 23;

- b) rozhodnutí o ukončení odvolacího řízení v návaznosti na zpětvzetí, zamítnutí, vzdání se nebo výmaz napadené nebo starší známky;
 - c) rozhodnutí o ukončení odvolacího řízení v návaznosti na zpětvzetí námítky, žádost o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti nebo odvolání;
 - d) rozhodnutí týkající se opatření podle čl. 102 odst. 1 a čl. 103 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001, pokud se oprava nebo případně zrušení rozhodnutí o odvolání týká rozhodnutí přijatého jediným členem;
 - e) rozhodnutí podle čl. 104 odst. 4 nařízení (EU) 2017/1001;
 - f) rozhodnutí podle čl. 109 odst. 4, 5 a 8 nařízení (EU) 2017/1001;
 - g) rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutím v řízeních *ex parte* přijatá z důvodů stanovených v článku 7 nařízení (EU) 2017/1001, která jsou zjevně neodůvodněná nebo zjevně odůvodněná.
2. Pokud se jediný člen domnívá, že podmínky stanovené v odstavci 1 nebo v čl. 165 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001 nejsou nebo již nejsou splněny, tento jediný člen vrátí věc odvolacímu senátu v jeho složení tří členů tím, že předloží návrh rozhodnutí podle článku 41 tohoto nařízení.

Článek 37

Postoupení věci velkému senátu

1. Aniž je dotčena možnost postoupit věc velkému senátu podle čl. 165 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001, postoupí odvolací senát věc, která mu byla přidělena, velkému senátu, pokud se domnívá, že se musí odchýlit od výkladu platných právních předpisů vydaného některým dřívějším rozhodnutím velkého senátu, nebo pokud zjistí, že odvolací senát vydaly odlišná rozhodnutí ohledně otázky práva, která může ovlivnit výsledek věci.
2. Veškerá rozhodnutí týkající se postoupení případů odvolání velkému senátu uvedou důvody, na základě kterých se postupující odvolací senát nebo případně prezidium odvolacích senátů domnívá, že je toto postoupení opodstatněné, a musí být sdělena účastníkům věci a zveřejněna v Úředním věstníku úřadu.
3. Velký senát vrátí neprodleně věc odvolacímu senátu, kterému byla původně přidělena, pokud se domnívá, že nejsou nebo již nejsou splněny podmínky pro původní postoupení.
4. Žádosti o odůvodněné stanovisko ohledně otázek týkajících se práva podle čl. 157 odst. 4 písm. l) nařízení (EU) 2017/1001 se postoupí velkému senátu písemně, musí uvádět otázky práva, jejichž výklad je požadován, a mohou rovněž obsahovat stanovisko výkonného ředitele k různým možným výkladům, jakož i k jejich příslušným právním a praktickým důsledkům. Žádost se zveřejní v Úředním věstníku úřadu.
5. Pokud musí odvolací senát rozhodnout ve věci, kterou projednává, o stejné otázce práva, která již byla předmětem postoupení velkému senátu podle čl. 165 odst. 3 nebo čl. 157 odst. 4 písm. l) nařízení (EU) 2017/1001, pozastaví senát řízení do doby, než velký senát přijme své rozhodnutí nebo vydá své odůvodněné stanovisko.
6. Skupiny nebo subjekty zastupující výrobce, producenty, poskytovatele služeb, obchodníky nebo spotřebitele, které mohou prokázat svůj zájem na výsledku odvolacího řízení nebo žádosti o odůvodněné stanovisko předložené velkému senátu, mohou předložit písemné připomínky do dvou měsíců po zveřejnění rozhodnutí o postoupení nebo případně žádosti o odůvodněné stanovisko v Úředním věstníku úřadu. Nejsou účastníky řízení před velkým senátem a nesou vlastní náklady.

Článek 38

Změna složení senátu

1. Pokud se po ústním jednání složení odvolacího senátu podle čl. 43 odst. 2 a 3 změní, všichni účastníci řízení jsou informováni o tom, že se na žádost jakéhokoli účastníka bude před odvolacím senátem v jeho novém složení konat nové ústní jednání. Nové ústní jednání se koná rovněž na žádost nového člena a za předpokladu, že s tím ostatní členové odvolacího senátu souhlasí.

2. Nový člen odvolacího senátu je vázán ve stejné míře jako ostatní členové jakýmkoli předběžným rozhodnutím, které již bylo přijato.

Článek 39

Porady, hlasování a podpis rozhodnutí

1. Zpravodaj předloží ostatním členům odvolacího senátu návrh rozhodnutí, které má být přijato, a stanoví přiměřenou lhůtu pro podání námitek nebo návrhů na změny.
2. Odvolací senát zasedne, aby se poradil o rozhodnutí, které má být přijato, pokud všichni členové nejsou stejného názoru. Porad se účastní pouze členové odvolacího senátu; předseda odvolacího senátu však může povolit účast jiným úředníkům, jako je tajemník nebo tlumočníci. Porady jsou a zůstávají tajné.
3. Během porad mezi členy odvolacího senátu je nejprve vyslechnuto stanovisko zpravodaje, a pokud zpravodajem není předseda, nakonec stanovisko předsedy.
4. Pokud je třeba hlasovat, uskuteční se hlasování ve stejném pořadí s tou výjimkou, že předseda vždy hlasuje jako poslední. Zdržet se hlasování není dovoleno.
5. Všichni členové odvolacího senátu, který přijímá rozhodnutí, je podepíše. Pokud však odvolací senát již přijal konečné rozhodnutí a jeden člen není způsobilý, není uvedený člen nahrazen a předseda podepíše rozhodnutí jménem tohoto člena. Pokud není předseda způsobilý, podepíše rozhodnutí jménem předsedy služebně nejstarší člen odvolacího senátu, určený podle čl. 43 odst. 1.
6. Odstavce 1 až 5 se nepoužijí, pokud rozhodnutí přijímá jediný člen v souladu s čl. 165 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 a čl. 36 odst. 1 tohoto nařízení. V takových případech rozhodnutí podepíše tento jediný člen.

Článek 40

Předseda odvolacího senátu

Předseda předsedá odvolacímu senátu a plní tyto povinnosti:

- a) určovat člena odvolacího senátu nebo sám sebe jako zpravodaje pro každou věc přidělenou uvedenému odvolacímu senátu podle čl. 35 odst. 2;
- b) určovat jménem odvolacího senátu zpravodaje jako jediného člena podle čl. 165 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001;
- c) žádat odvolací senát, aby rozhodl o přípustnosti odvolání v souladu s čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení;
- d) řídit přípravná zkoumání věci, která provádí zpravodaj v souladu s článkem 41 tohoto nařízení;
- e) předsedat ústním jednáním a dokazování a podepisovat zápisy z těchto jednání a dokazování.

Článek 41

Zpravodaj odvolacího senátu

1. Zpravodaj předběžně prostuduje odvolání, které bylo zpravodaji přiděleno, připraví věc pro zkoumání a poradu odvolacího senátu a vypracuje návrh rozhodnutí, které má odvolací senát přijmout.
2. Za tímto účelem plní zpravodaj v případě potřeby a podle pokynů předsedy odvolacího senátu tyto povinnosti:
 - a) vyzývat účastníky, aby předložili vyjádření podle čl. 70 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001;

- b) rozhodovat o žádostech o prodloužení lhůt a případně stanovovat lhůty ve smyslu čl. 24 odst. 1, čl. 25 odst. 5 a článku 26 tohoto nařízení a o pozastaveních podle článku 71;
- c) připravovat sdělení v souladu s článkem 28 a ústní jednání;
- d) podepisovat zápis z ústních jednání a dokazování.

Článek 42

Spisovna

1. Při odvolacím senátu se zřídí spisovna. Spisovna je pověřena přijímáním, expedicí, uchováváním a oznamováním všech dokumentů, které se týkají řízení před odvolacím senátem, a sestavováním příslušných spisů.
2. Spisovnu řídí tajemník. Tajemník plní úkoly uvedené v tomto článku a je podřízený prezidentovi odvolacích senátů, aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 3.
3. Tajemník zajistí, aby byly dodrženy veškeré formální požadavky a lhůty stanovené v nařízení (EU) 2017/1001, v tomto nařízení nebo v rozhodnutích prezidia odvolacích senátů přijatých v souladu s čl. 166 odst. 4 písm. c) a d) nařízení (EU) 2017/1001. Za tímto účelem plní tajemník tyto povinnosti:
 - a) podepisovat rozhodnutí přijatá odvolacími senáty, pokud jde o odvolání;
 - b) vyhotovovat a podepisovat zápis z ústních jednání a dokazování;
 - c) poskytovat odvolacímu senátu buď z vlastního podnětu, nebo na žádost odvolacího senátu odůvodněná stanoviska týkající se procesních a formálních požadavků, mimo jiné i nesrovnalostí podle čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení;
 - d) podávat odvolání v souladu s čl. 34 odst. 1 tohoto nařízení tomu orgánu úřadu, který přijal napadené rozhodnutí;
 - e) rozhodovat jménem odvolacího senátu ve věcech uvedených v čl. 33 písm. a) a b) tohoto nařízení o vrácení poplatku za odvolání.
4. Tajemník plní na základě přenesení pravomoci prezidenta odvolacích senátů tyto povinnosti:
 - a) přidělovat věci v souladu s čl. 35 odst. 1 a 4;
 - b) provádět podle čl. 166 odst. 4 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 rozhodnutí prezidia odvolacích senátů, která se týkají vedení řízení před odvolacími senáty.
5. Tajemník může na základě přenesení pravomoci prezidia odvolacích senátů, k němuž došlo na návrh prezidenta odvolacích senátů, plnit další úkoly týkající se vedení odvolacích řízení před odvolacími senáty a organizace jejich práce.
6. Tajemník může postoupit úkoly uvedené v tomto článku členu spisovny.
7. V případě překážky na straně tajemníka ve smyslu čl. 43 odst. 4 nebo pokud místo tajemníka není obsazeno, jmenuje prezident odvolacích senátů člena spisovny, který v nepřítomnosti tajemníka plní jeho úkoly.
8. Členy spisovny řídí tajemník.

Článek 43

Pořadí podle délky výkonu funkce a nahrazování členů a předsedů

1. Délka výkonu funkce předsedů a členů se počítá od okamžiku jejich nástupu do funkce, jak je uvedeno ve jmenovací listině, nebo pokud výše uvedené není splněno, jak stanoví správní rada úřadu. Při stejné délce výkonu funkce určuje pořadí věk. Předsedové a členové, jejichž funkční období je prodlouženo, si zachovávají své původní pořadí.

2. V případě překážky na straně předsedy odvolacího senátu je uvedený předseda nahrazen na základě délky výkonu funkce, která se stanoví v souladu s odstavcem 1, služebně nejstarším členem uvedeného odvolacího senátu, nebo pokud není žádný člen uvedeného odvolacího senátu k dispozici, jiným služebně nejstarším členem odvolacích senátů.
3. V případě překážky na straně člena odvolacího senátu je uvedený člen nahrazen na základě délky výkonu funkce, která se stanoví v souladu s odstavcem 1, služebně nejstarším členem uvedeného odvolacího senátu, nebo pokud není žádný člen uvedeného odvolacího senátu k dispozici, jiným služebně nejstarším členem odvolacích senátů.
4. Pro účely odstavců 2 a 3 se předsedové a členové odvolacích senátů považují za osoby, u nichž nastala překážka, v případě dovolené, nemoci, nevyhnutelných závazků a vyloučení podle článku 169 nařízení (EU) 2017/1001 a podle čl. 35 odst. 4 tohoto nařízení. Předseda se rovněž považuje za osobu, u níž nastala překážka, pokud uvedený předseda jedná jako prozatímní prezident odvolacích senátů podle čl. 47 odst. 2 tohoto nařízení. Pokud je místo předsedy nebo člena neobsazeno, vykonávají se jejich funkce prozatímně podle ustanovení v odstavcích 2 a 3 tohoto článku týkajících se nahrazování.
5. Jestliže kterýkoli člen usoudí, že u něj nastala překážka, neprodleně o tom uvědomí předsedu dotčeného odvolacího senátu. Jestliže kterýkoli předseda usoudí, že u něj nastala překážka, neprodleně o tom informuje současně náhradníka uvedeného předsedy určeného v souladu s odstavcem 2 a prezidenta odvolacích senátů.

Článek 44

Vyloučení a protest

1. Předtím, než odvolací senát přijme rozhodnutí podle čl. 169 odst. 4 nařízení (EU) 2017/1001, je dotčený předseda nebo člen vyzván, aby předložil připomínky ohledně toho, zda existuje důvod k vyloučení nebo protestu.
2. Pokud se odvolací senát dozví z jiného zdroje než od dotčeného člena nebo účastníka řízení o možném důvodu k vyloučení nebo protestu podle čl. 169 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001, použije se postup stanovený v čl. 169 odst. 4 nařízení (EU) 2017/1001.
3. Dotčená řízení se pozastaví, dokud není přijato rozhodnutí podle čl. 169 odst. 4 nařízení (EU) 2017/1001.

Článek 45

Velký senát

1. Seznam obsahující jména všech členů odvolacích senátů kromě prezidenta odvolacích senátů a předsedů odvolacích senátů za účelem určení členů velkého senátu na principu rotace podle čl. 167 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 se vyhotoví na základě pořadí podle délky výkonu funkce stanoveného v souladu s čl. 43 odst. 1 tohoto nařízení. Pokud bylo velkému senátu postoupeno odvolání podle čl. 165 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001, zahrnuje velký senát zpravodaje určeného před tímto postoupením.
2. Na prezidenta odvolacích senátů vykonávajícího funkci předsedy velkého senátu se použije článek 40. Na zpravodaje u velkého senátu se použije článek 41.
3. Pokud prezident odvolacích senátů nemůže vykonávat funkci předsedy velkého senátu, nahradí se prezident odvolacích senátů v této funkci a případně jako zpravodaj u velkého senátu na základě délky výkonu funkce, která se stanoví v souladu s čl. 43 odst. 1, služebně nejstarším předsedou odvolacích senátů. Pokud u některého člena velkého senátu nastane překážka, nahradí se uvedený člen jiným členem odvolacích senátů, který se určí podle čl. 167 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 a podle odstavce 1 tohoto článku. Ustanovení čl. 43 odst. 4 a 5 tohoto nařízení se použijí obdobně.

4. Velký senát se neradí ani nehlasuje o věcech a ústní jednání se před velkým senátem nekonají, pokud není přítomno nejméně sedm jeho členů, včetně předsedy a zpravodaje.
5. Na porady a hlasování velkého senátu se použije čl. 39 odst. 1 až 5. V případě nerozhodného počtu hlasů je rozhodující hlas předsedy.
6. Článek 32 se použije na rozhodnutí velkého senátu a obdobně na jeho odůvodněná stanoviska ve smyslu čl. 157 odst. 4 písm. l) nařízení (EU) 2017/1001.

Článek 46

Prezidium odvolacích senátů

1. Prezidium odvolacích senátů plní tyto povinnosti:
 - a) rozhodovat o složení odvolacích senátů;
 - b) stanovovat objektivní kritéria pro přidělování případů odvolání odvolacím senátům a rozhodovat v případě jakéhokoli sporu ohledně jejich uplatňování;
 - c) na návrh prezidenta odvolacích senátů stanovovat požadavky na výdaje odvolacích senátů za účelem sestavení předběžného soupisu výdajů úřadu;
 - d) stanovovat svá interní pravidla;
 - e) stanovovat pravidla pro postup při vyloučení a protestu proti členům podle článku 169 nařízení (EU) 2017/1001;
 - f) stanovovat pracovní pokyny pro spisovnu;
 - g) přijímat jakákoliv jiná opatření pro účely výkonu svých funkcí týkajících se stanovování pravidel a organizace práce odvolacích senátů podle čl. 165 odst. 3 písm. a) a čl. 166 odst. 4 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001.
2. Prezidium je usnášeníschopné pouze tehdy, pokud jsou přítomny nejméně dvě třetiny jeho členů, včetně předsedy prezidia a poloviny předsedů odvolacích senátů, zaokrouhloveno v případě potřeby směrem nahoru. Rozhodnutí prezidia se přijímají většinou hlasů. V případě nerozhodného počtu hlasů je rozhodující hlas předsedy.
3. Rozhodnutí přijatá prezidiem podle čl. 43 odst. 1, čl. 45 odst. 1 a podle odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku se zveřejní v Úředním věstníku úřadu.

Článek 47

Prezident odvolacích senátů

1. Pokud u prezidenta odvolacích senátů nastane překážka ve smyslu čl. 43 odst. 4, vykonává řídicí a organizační funkce svěřené prezidentovi odvolacích senátů podle čl. 166 odst. 4 nařízení (EU) 2017/1001 na základě délky výkonu funkce, která se určí v souladu s čl. 43 odst. 1 tohoto nařízení, služebně nejstarší předseda odvolacích senátů.
2. Pokud je místo prezidenta odvolacích senátů neobsazeno, vykonává funkce uvedeného prezidenta prozatímně na základě délky výkonu funkce určené v souladu s čl. 43 odst. 1 služebně nejstarší předseda odvolacích senátů.

Článek 48

Použitelnost ustanovení týkajících se jiných řízení na odvolací řízení

Není-li v této hlavě stanoveno jinak, ustanovení týkající se řízení před orgánem úřadu, jenž přijal rozhodnutí, kterého se týká odvolání, se použijí obdobně i na odvolací řízení.

HLAVA VI

ÚSTNÍ JEDNÁNÍ A DOKAZOVÁNÍ

Článek 49

Předvolání k ústním jednáním

1. Účastníci se předvolají k ústním jednáním podle článku 96 nařízení (EU) 2017/1001 a musí být upozorněni na odstavec 3 tohoto článku.
2. Při vydání předvolání vyzve úřad v případě nutnosti účastníky, aby před vyslechnutím poskytli všechny příslušné informace a dokumenty. Úřad může účastníky vyzvat, aby se během ústních jednání soustředili na jednu či více konkrétních otázek. Může také účastníkům nabídnout možnost účastnit se ústního jednání prostřednictvím videokonference nebo pomocí jiných technických prostředků.
3. Pokud se účastník, který byl řádně předvolán k ústnímu jednání před úřadem, nedostaví, řízení může pokračovat bez tohoto účastníka.
4. Úřad zajistí, aby byla věc připravena k rozhodnutí v závěru ústního jednání, pokud tomu nebrání zvláštní důvody.

Článek 50

Jazyk ústních jednání

1. Ústní jednání jsou vedena v jazyce řízení, pokud se účastníci nedohodnou na jiném úředním jazyce Unie.
2. Úřad může při ústních jednáních komunikovat v jiném úředním jazyce Unie a může to na žádost povolit i účastníkovi za předpokladu, že lze zajistit simultánní tlumočení do jazyka řízení. Náklady na zajištění simultánního tlumočení hradí žádající účastník nebo případně úřad.

Článek 51

Výslech účastníků, svědků nebo znalců a ohledání

1. Považuje-li úřad za nezbytné vyslechnout účastníky, svědky nebo znalce nebo provést ohledání, vydá o tom prozatímní rozhodnutí, v němž jsou uvedeny zamýšlené důkazní prostředky, skutečnosti, které mají být prokázány, a datum, čas a místo výslechu nebo ohledání. Pokud výslech svědků nebo znalců požaduje účastník, úřad stanoví ve svém rozhodnutí lhůtu, ve které musí uvedený účastník oznámit úřadu jména a adresy těchto svědků nebo znalců.
2. Předvolání účastníků, svědků nebo znalců k výslechu musí obsahovat:
 - a) výtah z rozhodnutí uvedeného v odstavci 1, ve kterém je uvedeno datum, čas a místo nařízeného výslechu, a dále skutečnosti, ohledně nichž mají být účastníci, svědci nebo znalci vyslechnuti;
 - b) jména účastníků řízení a údaje o nárocích, které mohou svědci nebo znalci uplatnit podle čl. 54 odst. 2 až 5.

V předvolání se předvolávaným účastníkům, svědkům nebo znalcům rovněž nabídne možnost účastnit se ústního jednání prostřednictvím videokonference nebo pomocí jiných technických prostředků.

3. Ustanovení čl. 50 odst. 2 se použijí obdobně.

Článek 52

Pověření znalců a znalecké posudky

1. Úřad rozhodne, v jaké formě znalec předloží posudek.
2. Zadání znaleckého posudku musí obsahovat:
 - a) přesný popis úkolu znalce;
 - b) lhůtu stanovenou pro předložení znaleckého posudku;
 - c) jména účastníků řízení;
 - d) údaje o nárocích, které může znalec uplatnit podle čl. 54 odst. 2, 3 a 4.
3. V případech, kdy je jmenován znalec, se znalecký posudek předloží v jazyce řízení nebo se k němu přiloží překlad do uvedeného jazyka. Kopie písemného posudku a v případě potřeby i překladu se zašle účastníkům.
4. Účastníci mohou vznést protest proti jmenování znalce z důvodu jeho nezpůsobilosti nebo ze stejných důvodů, na jejichž základě lze podat protest proti průzkumovému referentovi nebo členovi oddělení nebo odvolacího senátu podle čl. 169 odst. 1 a 3 nařízení (EU) 2017/1001. Veškeré protesty proti jmenování znalce se předloží v jazyce řízení nebo se k nim přiloží překlad do uvedeného jazyka. O protestu rozhodne příslušné oddělení úřadu.

Článek 53

Protokol o ústním jednání

1. O ústním jednání nebo výsledku se vyhotoví protokol, který obsahuje:
 - a) číslo případu, jehož se ústní jednání týkají, a datum ústních jednání;
 - b) jména přítomných pracovníků úřadu, účastníků, jejich zástupců a svědků a znalců;
 - c) podání a žádosti předložené účastníky;
 - d) způsob poskytování nebo získávání důkazů;
 - e) případně příkazy nebo rozhodnutí vydaná úřadem.
2. Protokol se přidá do spisu příslušné přihlášky nebo zápisu ochranné známky EU. Oznámí se účastníkům.
3. Pokud se ústní jednání nebo dokazování před úřadem nahrává, nahrávka nahradí protokol a odstavec 2 se použije obdobně.

Článek 54

Náklady dokazování při ústních jednáních

1. Dokazování prováděné úřadem může být podmíněno tím, že účastník, který požádal o provedení dokazování, složí u úřadu částku, jejíž výše se stanoví podle odhadu nákladů.
2. Svědci a znalci, kteří jsou předvoláni a dostaví se k úřadu, mají nárok na náhradu přiměřených nákladů na cestu a pobyt, pokud jim takové výdaje vzniknou. Úřad jim může poskytnout zálohu na tyto výdaje.

3. Svědci, kteří mají nárok na náhradu podle odstavce 2, mají rovněž nárok na přiměřenou náhradu za ztrátu výdělku a znalci na odměnu za práci. Uvedená náhrada se vyplátí svědkům a znalcům poté, co splnili své povinnosti nebo úkoly, pokud tito svědci a znalci byli úřadem předvoláni z jeho vlastního podnětu.
4. Částky a zálohy na výdaje, které se vyplácejí podle odstavců 1, 2 a 3, stanoví výkonný ředitel a zveřejní se v Úředním věstníku úřadu. Jednotlivé částky se vypočítají na tomtéž základě, který je stanoven ve služebním řádu úředníků Unie a pracovním řádu ostatních zaměstnanců Unie, stanovenými nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾ a v příloze VII uvedeného nařízení.
5. Odpovědnost za částky, které mají být nebo byly zaplacený podle odstavců 1 až 4, spočívá na:
 - a) úřadu, pokud svědky nebo znalce předvolal z vlastního podnětu;
 - b) dotčeném účastníkovi, pokud požádal o provedení výslechu svědků nebo znalců, s výhradou rozhodnutí o rozdělení a stanovení nákladů podle článků 109 a 110 nařízení (EU) 2017/1001 a článku 18 prováděcího nařízení (EU) 2018/626. Tento účastník zaplatí úřadu náhradu za veškeré řádně vyplacené zálohy.

Článek 55

Zkoumání písemných důkazů

1. Úřad prozkoumá veškeré důkazy předložené nebo získané v jakémkoli řízení, které před úřadem probíhá, v míře nezbytné k přijetí rozhodnutí v daném řízení.
2. Dokumenty nebo jiné důkazy musí být obsaženy v přílohách podání, které musí být průběžně očíslovány. Podání musí obsahovat seznam uvádějící u každého dokumentu nebo důkazu v příloze:
 - a) číslo přílohy;
 - b) stručný popis dokumentu nebo důkazu a případně počet stran;
 - c) číslo strany podání, na které je dokument nebo důkaz uveden.Předkládající účastník může v seznamu příloh rovněž uvést, které konkrétní části dokumentu uplatňuje na podporu svých argumentů.
3. Pokud podání nebo přílohy nesplňují požadavky stanovené v odstavci 2, úřad může vyzvat předkládajícího účastníka, aby nedostatky ve lhůtě stanovené úřadem odstranil.
4. Pokud nedostatek není ve lhůtě stanovené úřadem odstraněn a pokud úřad stále není schopen jasně určit, ke kterému důvodu nebo argumentu se dokument nebo důkaz vztahuje, k uvedenému dokumentu nebo důkazu se nepřihlédne.

HLAVA VII

OZNÁMENÍ PROVÁDĚNÁ ÚŘADEM

Článek 56

Obecná ustanovení o oznamování

1. V řízeních před úřadem musí být oznámení, která má provádět úřad, v souladu s čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 a musí zahrnovat předání dokumentu, který má být oznámen, dotčeným účastníkům. Předání lze provést poskytnutím elektronického přístupu k uvedenému dokumentu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se stanoví zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (pracovní řád ostatních zaměstnanců) (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

2. Oznámení se provede jedním z těchto způsobů:
 - a) elektronickými prostředky podle článku 57;
 - b) poštou nebo kurýrní službou podle článku 58;
 - c) veřejným oznámením podle článku 59.
3. Uvedl-li adresát své kontaktní údaje pro komunikaci s ním pomocí elektronických prostředků, má úřad možnost vybrat si mezi uvedenými prostředky a oznámením poštou nebo kurýrní službou.

Článek 57

Oznámení elektronickými prostředky

1. Oznámení elektronickými prostředky zahrnuje přenos po metalických sítích, bezdrátových sítích (rádiem), optických sítích nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně internetu.
2. Výkonný ředitel stanoví podrobnosti týkající se konkrétních elektronických prostředků, které mají být použity, způsobu, jakým budou elektronické prostředky použity, a lhůty pro oznámení elektronickými prostředky.

Článek 58

Oznámení poštou nebo kurýrní službou

1. Aniž je dotčen čl. 56 odst. 3, oznámení o rozhodnutích, proti nimž se lze ve stanovené lhůtě odvolat, předvoláních a jiných dokumentech, které určí výkonný ředitel, se doručí kurýrní službou nebo doporučeným dopisem, v obou případech s doručenkou. Všechna ostatní oznámení se doručí buď kurýrní službou, nebo doporučeným dopisem, případně s doručenkou, nebo běžnou poštou.
2. Aniž je dotčen čl. 56 odst. 3, oznámení týkající se adresátů, kteří nemají bydliště ani hlavní místo podnikání ani skutečnou průmyslovou či obchodní pobočku na území Evropského hospodářského prostoru (dále jen „EHP“) a kteří nejmenovali zástupce, jak požaduje čl. 119 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001, se provedou odesláním dokumentu, jenž vyžaduje oznámení, běžnou poštou.
3. Provádí-li se oznámení kurýrní službou nebo doporučeným dopisem, případně s doručenkou, považuje se za doručené adresátovi desátý den po dni odeslání, ledaže adresát nebyl zastižen nebo mu byl dopis doručen později. V případě jakýchkoliv sporů musí úřad stanovit, že dopis dospěl na místo svého určení, nebo případně stanovit den, kdy byl adresátovi doručen.
4. Oznámení zaslané kurýrní službou nebo doporučeným dopisem se považuje za doručené i tehdy, pokud adresát odmítne dopis převzít.
5. Oznámení zaslané běžnou poštou se považuje za doručené desátým dnem po dni odeslání.

Článek 59

Veřejné oznámení

Nelze-li zjistit adresu adresáta, nebo pokud se po alespoň jednom pokusu ukázalo, že doručit oznámení v souladu s čl. 56 odst. 2 písm. a) nebo b) je nemožné, provede se oznámení veřejným oznámením.

Článek 60

Oznámení zástupcům

1. Pokud byl jmenován zástupce nebo pokud se přihlašovatel uvedený na prvním místě ve společné přihlášce považuje za společného zástupce podle čl. 73 odst. 1, zašlou se oznámení tomuto jmenovanému nebo společnému zástupci.

2. Pokud jeden účastník jmenoval několik zástupců, oznámení se provede v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. e) prováděcího nařízení (EU) 2018/626. Pokud několik účastníků jmenovalo společného zástupce, je dostačující doručení jednoho dokumentu tomuto společnému zástupci.
3. Oznámení nebo jiné sdělení zasláné úřadem řádně zmocněnému zástupci má tentýž účinek, jako by bylo zasláno zastoupené osobě.

Článek 61

Nesrovnalosti v oznámení

Pokud byl dokument doručen adresátovi a pokud úřad není schopen prokázat, že byl řádně doručen, nebo pokud nebyly dodrženy předpisy týkající se doručování oznámení, považuje se dokument za doručený dnem, který je stanoven jako den obdržení.

Článek 62

Oznamování dokumentů v případě několika účastníků

Obecně platí, že dokumenty vyhotovené účastníky se oznámí ostatním účastníkům. Od oznámení lze upustit, pokud dokument neobsahuje žádné nové skutečnosti a věc je připravena k rozhodnutí.

HLAVA VIII

PÍSEMNÁ SDĚLENÍ A FORMULÁŘE

Článek 63

Sdělení předkládaná úřadu písemně nebo jinými prostředky

1. Přihlášky ochranných známek EU, jakož i veškeré jiné žádosti podle nařízení (EU) 2017/1001 a veškerá jiná sdělení určená úřadu se předkládají takto:
 - a) předáním sdělení elektronickými prostředky, a v tomto případě se uvedení jména odesílatele považuje za rovnocenné jeho podpisu;
 - b) zasláním podepsaného originálu dotčeného dokumentu úřadu poštou nebo kurýrní službou.
2. V řízeních před úřadem se za den podání nebo předložení sdělení považuje den, kdy úřad sdělení obdržel.
3. Pokud je sdělení obdržené elektronickými prostředky neúplné nebo nečitelné nebo má-li úřad oprávněné pochybnosti, pokud jde o přesnost přenosu, informuje o tom úřad odesílatele a vyzve jej, aby ve lhůtě stanovené úřadem odeslal originál znovu nebo aby jej předložil v souladu s odst. 1 písm. b). Je-li uvedené výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, považuje se za den obdržení původního sdělení den opětovného zaslání původního sdělení. Pokud se však nedostatek týká přiznání dne podání v případě přihlášky ochranné známky, použijí se ustanovení týkající se dne podání přihlášky. Není-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, má se za to, že sdělení nebylo obdrženo.

Článek 64

Přílohy sdělení zasílané poštou nebo kurýrní službou

1. Přílohy sdělení mohou být předkládány na nosičích dat v souladu s technickými specifikacemi, jež určí výkonný ředitel.
2. Pokud účastník předkládá sdělení s přílohami v souladu s čl. 63 odst. 1 písm. b) v rámci řízení, která zahrnují více než jednoho účastníka, předloží uvedený účastník tolik kopií příloh, kolik je účastníků řízení. Přílohy se opatří odkazem na seznam v souladu s požadavky stanovenými v čl. 55 odst. 2.

Článek 65

Formuláře

1. Úřad poskytne veřejnosti zdarma formuláře, které lze vyplnit online, pro:
 - a) podání přihlášky ochranné známky EU, případně včetně žádosti o rešeršní zprávy;
 - b) podání námítky;
 - c) podání návrhu na zrušení práv;
 - d) podání návrhu na prohlášení neplatnosti nebo na postoupení ochranné známky EU;
 - e) podání žádosti o zápis převodu a formulář převodu nebo dokument uvedený v čl. 13 odst. 3 písm. d) prováděcího nařízení (EU) 2018/626;
 - f) podání žádosti o zápis licence;
 - g) podání žádosti o obnovu ochranné známky EU;
 - h) podání odvolání;
 - i) vystavení plné moci pro zástupce, a to ve formě plné moci pro jednotlivý úkon nebo všeobecné plné moci;
 - j) předložení mezinárodní přihlášky nebo následného vyznačení podle Protokolu k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek přijatého v Madridu dne 27. června 1989 ⁽¹⁾ úřadu.
2. Účastníci řízení před úřadem mohou také používat:
 - a) formuláře zavedené podle Smlouvy o známkovém právu nebo podle doporučení shromáždění Pařížské unie na ochranu průmyslového vlastnictví;
 - b) s výjimkou formuláře uvedeného v odst. 1 písm. i) i formuláře se stejným obsahem a formátem jako u formulářů uvedených v odstavci 1.
3. Úřad zpřístupní formuláře uvedené v odstavci 1 ve všech úředních jazycích Unie.

Článek 66

Sdělení ze strany zástupců

Jakékoli sdělení určené úřadu ze strany řádně zmocněného zástupce má stejný účinek, jako by bylo provedeno zastoupenou osobou.

HLAVA IX

LHŮTY

Článek 67

Výpočet a délka lhůt

1. Výpočet lhůty začne dnem, který následuje po dni, kdy nastala rozhodná skutečnost, tedy buď procesní úkon, nebo uplynutí jiné lhůty. Pokud je tímto procesním úkonem oznámení, považuje se za rozhodnou skutečnost přijetí oznamovaného dokumentu, není-li stanoveno jinak.
2. Pokud je lhůta vyjádřena jako jeden rok nebo určitý počet let, uplyne v příslušném následujícím roce v měsíci a dni, který se pojmenováním a číslem shoduje s měsícem a dnem, kdy nastala rozhodná skutečnost. Pokud není v příslušném měsíci den tohoto čísla, uplyne lhůta posledním dnem uvedeného měsíce.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 296, 14.11.2003, s. 22.

3. Pokud je lhůta vyjádřena jako jeden měsíc nebo určitý počet měsíců, uplyne v příslušném následujícím měsíci dnem, který se číslem shoduje se dnem, kdy nastala rozhodná skutečnost. Pokud není v příslušném následujícím měsíci den tohoto čísla, uplyne lhůta posledním dnem uvedeného měsíce.

4. Pokud je lhůta vyjádřena jako jeden týden nebo více týdnů, uplyne v příslušném následujícím týdnu dnem, který má stejný název jako den, kdy nastala rozhodná skutečnost.

Článek 68

Prodloužení lhůt

S výhradou zvláštních nebo maximálních lhůt stanovených v nařízení (EU) 2017/1001, prováděcím nařízením (EU) 2018/626 nebo v tomto nařízení může úřad lhůtu na základě odůvodněné žádosti prodloužit. Tuto žádost musí dotčený účastník předložit před uplynutím dotčené lhůty. Pokud se jedná o dva nebo více účastníků, může úřad prodloužení lhůty podmínit souhlasem ostatních účastníků.

Článek 69

Uplynutí lhůty ve zvláštních případech

1. Uplyne-li lhůta v den, kdy úřad není otevřen pro přijímání dokumentů nebo kdy z důvodů jiných než těch, které jsou uvedeny v odstavci 2, není běžná pošta doručována v místě, kde má úřad sídlo, prodlouží se lhůta až po takových dnech do prvního dne, kdy je úřad otevřen pro přijímání dokumentů a kdy je doručována běžná pošta.

2. Uplyne-li lhůta v den, kdy došlo k obecnému přerušování doručování pošty v členském státě, ve kterém úřad sídlí, nebo, povolil-li výkonný ředitel zasílání sdělení elektronickými prostředky podle čl. 100 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001, v den, kdy došlo k přerušování spojení úřadu s uvedenými elektronickými prostředky komunikace, prodlouží se lhůta po tomto přerušování až do prvního dne, kdy je úřad otevřen pro přijímání dokumentů a kdy je doručována běžná pošta nebo kdy je obnoveno spojení úřadu s uvedenými elektronickými prostředky komunikace.

HLAVA X

ZRUŠENÍ ROZHODNUTÍ

Článek 70

Zrušení rozhodnutí nebo zápisu v rejstříku

1. Zjistí-li úřad z moci úřední nebo na základě příslušných informací poskytnutých účastníky řízení, že rozhodnutí nebo zápis v rejstříku podléhá zrušení podle článku 103 nařízení (EU) 2017/1001, informuje o zamýšleném zrušení dotčeného účastníka.

2. Dotčený účastník předloží ve lhůtě stanovené úřadem vyjádření k zamýšlenému zrušení.

3. Souhlasí-li dotčený účastník se zamýšleným zrušením nebo nepředloží-li ve stanovené lhůtě žádné vyjádření, úřad rozhodnutí nebo zápis zruší. Pokud dotčený účastník se zamýšleným zrušením nesouhlasí, přijme úřad rozhodnutí o zamýšleném zrušení.

4. Pokud je pravděpodobné, že se zamýšlené zrušení bude týkat více než jednoho účastníka, použijí se odstavce 1, 2 a 3 obdobně. V uvedených případech se vyjádření předložená jedním z účastníků podle odstavce 3 vždy sdělí ostatním účastníkům a tito ostatní účastníci jsou vyzváni, aby se vyjádřili.

5. Pokud se zrušení rozhodnutí nebo zápisu v rejstříku týká rozhodnutí nebo zápisu, které byly zveřejněny, zveřejní se i zrušení.

6. Zrušení podle odstavců 1 až 4 je v působnosti oddělení nebo útvaru, které rozhodnutí přijaly.

HLAVA XI

POZASTAVENÍ ŘÍZENÍ

Článek 71

Pozastavení řízení

1. Pokud jde o řízení ve věci námitky, zrušení a prohlášení neplatnosti a odvolací řízení, může příslušné oddělení nebo příslušný odvolací senát řízení pozastavit:
 - a) z vlastního podnětu, je-li pozastavení za daných okolností vhodné;
 - b) na základě odůvodněné žádosti jednoho z účastníků v řízeních *inter partes*, je-li pozastavení za daných okolností vhodné, s přihlédnutím k zájmům účastníků a k fázi řízení.
2. Na žádost obou účastníků v řízeních *inter partes* pozastaví příslušné oddělení nebo příslušný odvolací senát řízení na dobu, která nesmí překročit šest měsíců. Uvedené pozastavení může být prodlouženo na žádost obou účastníků na celkovou dobu nejvýše dvou let.
3. Veškeré lhůty týkající se dotčeného řízení, s výjimkou lhůty pro úhradu příslušného poplatku, se přerušují s platností ode dne pozastavení. Aniž je dotčen čl. 170 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001, lhůty se přepočítají tak, aby v úplnosti začaly běžet ode dne, kdy jsou řízení obnovena.
4. Tam, kde je to vzhledem k okolnostem případu vhodné, mohou být účastníci vyzváni, aby předložili svá vyjádření, pokud jde o pozastavení nebo obnovení řízení.

HLAVA XII

PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ

Článek 72

Obnovení řízení

1. Pokud byla řízení před úřadem přerušena podle čl. 106 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001, musí být úřad informován o totožnosti osoby oprávněné pokračovat v řízení před úřadem podle čl. 106 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001. Úřad této osobě a jakýmkoli zúčastněným třetím osobám sdělí, že se řízení obnoví ode dne, který stanoví úřad.
2. Nebyl-li do tří měsíců od zahájení přerušování řízení podle čl. 106 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 úřad informován o jmenování nového zástupce, sdělí přihlašovatel nebo majitel ochranné známky EU, že:
 - a) pokud se použije čl. 119 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001, přihláška ochranné známky EU se bude považovat za vzatou zpět, nebude-li tato informace poskytnuta do dvou měsíců po oznámení tohoto sdělení;
 - b) pokud se nepoužije čl. 119 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001, obnoví se řízení s přihlašovatelem nebo majitelem ochranné známky EU ke dni oznámení tohoto sdělení.
3. Lhůty, které platí pro přihlašovatele nebo majitele ochranné známky EU ke dni přerušování řízení, jiné než lhůta k zaplacení poplatků za obnovu, začnou běžet znovu ode dne, kdy jsou řízení obnovena.

HLAVA XIII

ZASTUPOVÁNÍ

Článek 73

Jmenování společného zástupce

1. Pokud existuje více než jeden přihlašovatel a v přihlášce ochranné známky EU není uveden společný zástupce, považuje se za společného zástupce přihlašovatel uvedený v přihlášce na prvním místě, který má bydliště nebo hlavní místo podnikání nebo skutečnou průmyslovou či obchodní pobočku na území EHP, nebo jeho zástupce, byl-li

jmenován. Pokud jsou všichni přihlašovatelé povinni jmenovat kvalifikovaného zástupce, považuje se za společného zástupce kvalifikovaný zástupce, který je uveden v přihlášce na prvním místě. Totéž ustanovení se použije obdobně na třetí osoby, které jednájí společně při podání námítky nebo žádosti o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti, a na spolumajitele ochranné známky EU.

2. Dochází-li v průběhu řízení k převodu na několik osob a uvedené osoby nejmenovaly společného zástupce, použije se odstavec 1. Pokud není toto jmenování možné, vyzve úřad uvedené osoby, aby jmenovaly společného zástupce do dvou měsíců. Není-li této výzvě vyhověno, jmenuje společného zástupce úřad.

Článek 74

Plné moci

1. Zaměstnanci zastupující fyzické nebo právnické osoby ve smyslu čl. 119 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001, jakož i advokáti a kvalifikovaní zástupci zapsaní v seznamu vedeném úřadem podle čl. 120 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 předloží úřadu podepsanou plnou moc k založení do spisů podle čl. 119 odst. 3 a čl. 120 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 pouze tehdy, pokud to úřad výslovně požaduje nebo pokud se jedná o řízení s několika účastníky, ve kterých před úřadem jedná zástupce, a druhý účastník o to výslovně žádá.

2. Pokud se podle čl. 119 odst. 3 nebo čl. 120 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 požaduje předložení podepsané plné moci, lze tuto plnou moc předložit v kterémkoliv úředním jazyce Unie. Plná moc se může vztahovat na jednu či více přihlášek nebo zapsaných ochranných známek nebo může mít podobu všeobecné plné moci, která zástupce opravňuje jednat při veškerých řízeních před úřadem, kterých je osoba, která plnou moc vystavila, účastníkem.

3. Úřad stanoví lhůtu, ve které musí být tato plná moc předložena. Není-li plná moc předložena včas, pokračuje se v řízení se zastoupenou osobou. Procesní úkony učiněné zástupcem, kromě podání přihlášky, se nepovažují za provedené, pokud je zastoupená osoba ve lhůtě stanovené úřadem neschváli.

4. Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně i na odvolání plné moci.

5. Jakýkoli zástupce, který již nemá plnou moc, se i nadále považuje za zástupce, dokud není ukončení plné moci uvedeného zástupce oznámeno úřadu.

6. Platnost plné moci vůči úřadu nekončí automaticky úmrtím osoby, která ji vystavila, není-li v ní stanoveno jinak.

7. Je-li jmenování zástupce sděleno úřadu, musí být v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. e) prováděcího nařízení (EU) 2018/626 uvedeno jméno a místo podnikání zástupce. Pokud se před úřad dostaví zástupce, který již byl jmenován, uvede tento zástupce jméno a identifikační číslo, které mu úřad přidělil. Jmenoval-li tentýž účastník několik zástupců, mohou jednat společně nebo každý zvlášť bez ohledu na jakákoli protikladná ustanovení v jejich plných mocích.

8. Jmenování nebo plná moc vystavená pro sdružení zástupců se považuje za jmenování nebo plnou moc pro jakéhokoli zástupce, který jedná v rámci tohoto sdružení.

Článek 75

Změna seznamu kvalifikovaných zástupců

1. Podle čl. 120 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001 se zápis kvalifikovaného zástupce automaticky vymaže:

a) v případě úmrtí nebo právní nezpůsobilosti kvalifikovaného zástupce;

b) pokud kvalifikovaný zástupce již není státním příslušníkem jednoho z členských států EHP, pokud mu výkonný ředitel neudělil výjimku podle čl. 120 odst. 4 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001;

- c) pokud kvalifikovaný zástupce již nemá místo podnikání nebo místo výkonu zaměstnání v EHP;
 - d) pokud kvalifikovaný zástupce již nemá oprávnění uvedené v čl. 120 odst. 2 písm. c) první větě nařízení (EU) 2017/1001.
2. Zápis kvalifikovaného zástupce pozastaví úřad z moci úřední, bylo-li pozastaveno oprávnění zástupce zastupovat fyzické nebo právnické osoby před Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo před ústředním úřadem průmyslového vlastnictví členského státu ve smyslu čl. 120 odst. 2 písm. c) první věty nařízení (EU) 2017/1001.
3. Pokud již důvody pro výmaz pominuly, osoba, jejíž zápis byl vymazán, se na žádost doloženou osvědčením podle čl. 120 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1001 znovu zapíše do seznamu kvalifikovaných zástupců.
4. Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví a ústřední úřady průmyslového vlastnictví dotčených členských států informují neprodleně úřad o veškerých významných skutečnostech podle odstavců 1 a 2, pokud jsou jim známy.

HLAVA XIV

POSTUPY TÝKAJÍCÍ SE MEZINÁRODNÍHO ZÁPISU OCHRANNÝCH ZNÁMEK

Článek 76

Kolektivní a certifikační ochranné známky

1. Aniž je dotčen článek 193 nařízení (EU) 2017/1001, pokud se mezinárodní zápis s vyznačením Unie považuje za kolektivní ochrannou známku EU nebo certifikační ochrannou známku EU podle čl. 194 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001, vydá se rovněž oznámení o prozatímním zamítnutí z moci úřední v souladu s článkem 33 prováděcího nařízení (EU) 2018/626, a to v následujících případech:
- a) pokud existuje jeden z důvodů pro zamítnutí uvedených v čl. 76 odst. 1 nebo 2 nařízení (EU) 2017/1001 ve spojení s odstavcem 3 uvedeného článku nebo v čl. 85 odst. 1 nebo 2 nařízení (EU) 2017/1001 ve spojení s odstavcem 3 uvedeného článku;
 - b) pokud pravidla pro užívání ochranné známky nebyla předložena v souladu s čl. 194 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001.
2. Oznámení o změnách v pravidlech pro užívání ochranné známky podle článků 79 a 88 nařízení (EU) 2017/1001 se zveřejní ve Věstníku ochranných známek Evropské unie.

Článek 77

Námitková řízení

1. Je-li podána námitka proti mezinárodnímu zápisu s vyznačením Unie podle článku 196 nařízení (EU) 2017/1001, námitka musí obsahovat:
- a) číslo mezinárodního zápisu, proti kterému je námitka podána;
 - b) údaj o výrobcích nebo službách uvedených v mezinárodním zápisu, proti kterému je námitka podána;
 - c) jméno majitele mezinárodního zápisu;
 - d) požadavky stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. b) až h) tohoto nařízení.
2. Ustanovení čl. 2 odst. 1, 3 a 4 a články 3 až 10 tohoto nařízení se použijí pro účely námitkových řízení týkajících se mezinárodních zápisů s vyznačením Unie, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) jakýkoli odkaz na přihlášku ochranné známky EU se považuje za odkaz na mezinárodní zápis;
 - b) jakýkoli odkaz na zpětvzetí přihlášky ochranné známky EU se považuje za odkaz na vzdání se mezinárodního zápisu s ohledem na Unii;
 - c) jakýkoli odkaz na přihlašovatele se považuje za odkaz na majitele mezinárodního zápisu.

3. Pokud je námitka podána před uplynutím lhůty jednoho měsíce podle čl. 196 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001, považuje se námitka za podanou první den po uplynutí lhůty jednoho měsíce.

4. Pokud má majitel mezinárodního zápisu povinnost být zastoupen v řízeních před úřadem podle čl. 119 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 a pokud majitel mezinárodního zápisu dosud nejmenoval zástupce ve smyslu čl. 120 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001, sdělení o námitce určené majiteli mezinárodního zápisu podle čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení musí obsahovat žádost o jmenování zástupce ve smyslu čl. 120 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení uvedeného sdělení.

Pokud majitel mezinárodního zápisu zástupce v uvedené lhůtě nejmenuje, přijme úřad rozhodnutí o zamítnutí ochrany mezinárodního zápisu.

5. Námitkové řízení se zastaví, pokud bylo vydáno prozatímní zamítnutí ochrany z moci úřední podle článku 193 nařízení (EU) 2017/1001. Pokud prozatímní zamítnutí z moci úřední vedlo k pravomocnému rozhodnutí o zamítnutí ochrany známky, úřad nepřistoupí k rozhodnutí, vrátí poplatek za podání námitek a nepřijme se žádné rozhodnutí o rozdělení nákladů.

Článek 78

Oznámení o prozatímních zamítnutích na základě námítky

1. Pokud je u úřadu podána námitka proti mezinárodnímu zápisu podle čl. 196 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 nebo se námitka považuje za podanou podle čl. 77 odst. 3 tohoto nařízení, úřad vydá oznámení o prozatímním zamítnutí ochrany na základě námítky k Mezinárodnímu úřadu Světové organizace duševního vlastnictví (dále jen „mezinárodní úřad“).

2. Oznámení o prozatímním zamítnutí ochrany na základě námítky musí obsahovat:

- a) číslo mezinárodního zápisu;
 - b) údaj o tom, že zamítnutí je založeno na skutečnosti, že byla podána námitka, spolu s odkazem na ustanovení článku 8 nařízení (EU) 2017/1001, o které se námitka opírá;
 - c) jméno a adresu osoby, která námitku podává.
3. Je-li námitka založena na přihlášce ochranné známky nebo jejím zápise, musí oznámení uvedené v odstavci 2 obsahovat tyto údaje:
- a) den podání přihlášky, den zápisu a den vzniku práva přednosti, pokud existuje;
 - b) spisové číslo a číslo zápisu, pokud se liší;
 - c) jméno a adresu majitele;
 - d) reprodukci známky;
 - e) seznam výrobků nebo služeb, na kterých se námitka zakládá.

4. Pokud se prozatímní zamítnutí vztahuje pouze na část výrobků nebo služeb, musí oznámení uvedené v odstavci 2 tyto výrobky nebo služby uvádět.

5. Úřad informuje mezinárodní úřad o těchto skutečnostech:

- a) pokud bylo v důsledku námitkových řízení prozatímní zamítnutí vzato zpět, skutečnost, že známka je v Unii chráněna;
- b) pokud rozhodnutí o zamítnutí ochrany známky nabylo právní moci v návaznosti na odvolání podle článku 66 nařízení (EU) 2017/1001 nebo žalobu podle článku 72 nařízení (EU) 2017/1001, skutečnost, že ochrana známky je v Unii zamítnuta;
- c) pokud se zamítnutí podle písmene b) týká pouze části výrobků nebo služeb, uvedení těch výrobků nebo služeb, pro něž je známka v Unii chráněna.

6. Pokud bylo pro jeden mezinárodní zápis podle čl. 193 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 nebo podle odstavce 1 tohoto článku vydáno více než jedno prozatímní zamítnutí, sdělení uvedené v odstavci 5 tohoto článku se musí týkat úplného nebo částečného zamítnutí ochrany známky podle článků 193 a 196 nařízení (EU) 2017/1001.

Článek 79

Prohlášení o udělení ochrany

1. Pokud úřad nevydal oznámení o prozatímním zamítnutí z moci úřední podle článku 193 nařízení (EU) 2017/1001 a pokud neobdržel během lhůty pro podání námitek podle čl. 196 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 žádnou námitku a nevydal prozatímní zamítnutí z moci úřední v důsledku vyjádření třetích stran, zašle úřad mezinárodnímu úřadu prohlášení o udělení ochrany s uvedením, že známka je v Unii chráněna.

2. Pro účely čl. 189 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 má prohlášení o udělení ochrany podle odstavce 1 tohoto článku stejný účinek jako prohlášení úřadu, že oznámení o zamítnutí bylo vzato zpět.

HLAVA XV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 80

Přechodná opatření

Ustanovení nařízení (ES) č. 2868/95 a (ES) č. 216/96 se použijí i nadále na probíhající řízení, na něž se toto nařízení v souladu s jeho článkem 82 nepoužije, až do dokončení uvedených řízení.

Článek 81

Zrušení

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430 se zrušuje.

Článek 82

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se ode dne vstupu v platnost, jak je uvedeno v odstavci 1, s těmito výjimkami:
 - a) články 2 až 6 se nepoužijí na námitky podané před 1. říjnem 2017;
 - b) články 7 a 8 se nepoužijí na námitková řízení, jejichž sporná část byla zahájena před 1. říjnem 2017;
 - c) článek 9 se nepoužije na pozastavení provedená před 1. říjnem 2017;
 - d) článek 10 se nepoužije na žádosti o důkaz o užívání podané před 1. říjnem 2017;
 - e) hlava III se nepoužije na žádosti o změnu podané před 1. říjnem 2017;
 - f) články 12 až 15 se nepoužijí na žádosti o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti ani na žádosti o postoupení podané před 1. říjnem 2017;

- g) články 16 a 17 se nepoužijí na řízení, jejichž sporná část byla zahájena před 1. říjnem 2017;
- h) článek 18 se nepoužije na pozastavení provedená před 1. říjnem 2017;
- i) článek 19 se nepoužije na žádosti o důkaz o užívání podané před 1. říjnem 2017;
- j) hlava V se nepoužije na odvolání podaná před 1. říjnem 2017;
- k) hlava VI se nepoužije na ústní jednání zahájená před 1. říjnem 2017 ani na písemné důkazy, v jejichž případě byla lhůta pro jejich předložení zahájena před uvedeným dnem;
- l) hlava VII se nepoužije na oznámení učiněná před 1. říjnem 2017;
- m) hlava VIII se nepoužije na sdělení doručená a formuláře zpřístupněné před 1. říjnem 2017;
- n) hlava IX se nepoužije na lhůty stanovené před 1. říjnem 2017;
- o) hlava X se nepoužije na zrušení rozhodnutí přijatá nebo zápisy do rejstříku učiněné před 1. říjnem 2017;
- p) hlava XI se nepoužije na pozastavení, o něž požádali účastníci nebo které uložil úřad před 1. říjnem 2017;
- q) hlava XII se nepoužije na řízení přerušená před 1. říjnem 2017;
- r) článek 73 se nepoužije na přihlášky ochranné známky EU obdržené před 1. říjnem 2017;
- s) článek 74 se nepoužije na zástupce jmenované před 1. říjnem 2017;
- t) článek 75 se nepoužije na zápisy v seznamu kvalifikovaných zástupců učiněné před 1. říjnem 2017;
- u) hlava XIV se nepoužije na vyznačení ochranné známky EU učiněná před 1. říjnem 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. března 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER